II Lịch sử

1 Sa-lô-môn, con trai Đa-vít, được vững bền
trong nước mình; Giê-hô-va Đức Chúa Trời
người ở cùng người, và làm cho người rất thạnh
vượng.
2 Sa-lô-môn truyền bảo cả Y-sơ-ra-ên, các quan
tướng ngàn người và trăm người, các quan xét
và hết thảy các trưởng trong Y-sơ-ra-ên, là các
trưởng tộc, phải đến;
3 đoạn, Sa-lô-môn và cả hội chúng đều đi lên
nơi cao tại Ga-ba-ôn; vì ở đó có hội mạc của Đức
Chúa Trời, mà Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va,
đã làm nơi đồng vắng
4 (nhưng Đa-vít đã rước hòm Đức Chúa Trời từ
Ki-ri-át-Giê-a-rim lên đến nơi người đã dọn sẵn
cho hòm; vì người đã dựng cho hòm ấy một cái
trại tại Giê-ru-sa-lem).
5 Vả, ở trước đền tạm của Đức Giê-hô-va có bàn
thờ đồng mà Bết-sa-lê-ên, con trai U-ri, cháu Hu-
rơ, đã làm; Sa-lô-môn và hội chúng đều đến nơi
đó.
6 Sa-lô-môn bền lên đến bàn thờ bằng đồng
đặt ở trước mặt Đức Giê-hô-va tại hội mạc, và
dâng một ngàn của lễ thiêu trên bàn thờ ấy.
7 Chính đêm ấy, Đức Chúa Trời hiện đến cùng
Sa-lô-môn, mà phán rằng: Ngươi muốn ta ban
cho điều gì, hãy xin đi.

8 Sa-lô-môn thưa cùng Đức Chúa Trời rằng:
Chúa đã ban ơn rộng cho Đa-vít, cha tôi, và đã
đặt tôi làm vua thế cho người.
9 Lạy Giê-hô-va Đức Chúa Trời, bây giờ nguyện
cho lời Chúa hứa cùng Đa-vít, cha tôi, được ứng
nghiệm; vì Chúa đã lập tôi lên làm vua dân sự
này đông như bụi đất.
10 Vậy, xin Chúa ban cho tôi sự khôn ngoan và
tri thức, để tôi ra vào trước mặt dân sự này; vì ai
dễ xét đoán được dân của Chúa rất đông dường
kia?
11 Đức Chúa Trời phán với Sa-lô-môn rằng: Ta
đã lập ngươi làm vua dân sự ta; vả, vì ngươi có
lòng như vậy, không có cầu xin sự giàu có, của
cải, tôn vinh, hay là mạng sống của những kẻ
ghen ghét ngươi, và cũng chẳng có xin sự sống
lâu, nhưng lại cầu xin sự khôn ngoan và tri thức
cho mình, để xét đoán dân sự ta,
12 nên ta đã ban sự khôn ngoan và tri thức cho
ngươi; ta lại sẽ ban cho ngươi sự giàu có, của cải,
tôn vinh, đến đỗi các vua trước ngươi không hề
có như vậy, và sau ngươi cũng sẽ chẳng có vua
nào được như thế.
13 Đoạn, Sa-lô-môn từ nơi cao tại Ga-ba-ôn, ở
trước hội mạc, trở về Giê-ru-sa-lem; và người
cai trị Y-sơ-ra-ên.
14 Sa-lô-môn nhóm những xe và lính kỵ, được
một ngàn bốn trăm cỗ xe, và mười hai ngàn lính
kỵ; người để nó trong thành chứa xe, và gần nơi
vua tại Giê-ru-sa-lem.
15 Vua làm cho bạc vàng trong Giê-ru-sa-lem
ra thường như đá sỏi, và cây bá hương nhiều

như cây sung nơi đồng bằng.
16 Còn ngựa của Sa-lô-môn đều từ Ê-díp-tô mà
ra; các con buôn của vua đi lãnh mua nó từng
bầy, mỗi bầy theo giá nhất định.
17 Người ta từ xứ Ê-díp-tô mua đem lên một cái
xe giá sáu trăm siếc-lơ bạc, còn một con ngựa
giá một trăm năm mươi siếc-lơ; các vua dân Hê-
tít và vua Sy-ri cũng theo giá ấy nhờ những con
buôn của vua mà mua về.

2

1 Vả, Sa-lô-môn định cất một cái đền cho danh
Đức Giê-hô-va, và một cái cung cho nước mình.
2 Sa-lô-môn bèn lựa bảy vạn người bưng gánh,
tám vạn người thợ đẽo đá trên núi, và ba ngàn
sáu trăm người đốc công.
3 Sa-lô-môn sai đến Hi-ram, vua Ty-rơ, mà nói
rằng: Vua đã hậu đãi Đa-vít, cha tôi, cung cấp
cây bá hương cho người đặng cất cái cung để
người ở; xin vua cũng hãy đãi tôi như thế.
4 Này tôi toan cất một đền cho danh Giê-hô-
va Đức Chúa Trời tôi, biệt đền ấy riêng ra thánh
cho Ngài, đặng xông nhũ hương trước mặt Ngài,
bày bánh trần thiết luôn luôn, dâng của lễ thiêu
về buổi sáng và về buổi chiều, hoặc trong ngày
sa-bát, ngày mồng một, hay là trong những ngày
lễ định của Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi;
điều đó vốn là một lệ định cho Y-sơ-ra-ên đến
đời đời.
5 Đức Chúa Trời chúng tôi vốn cao sang, vượt
qua hết các thần; nên cái đền tôi toan cất sẽ nguy
nga.

6 Chớ thì ai có sức xây cất cho Chúa một cái
đền; vì trời và đến đỗi trời của các từng trời còn
chẳng chứa Ngài được thay! Vậy tôi là ai, mà cất
được một cái đền cho Chúa? Cất nó chẳng qua
là để xông hương tại trước mặt Ngài đó thôi.
7 Vậy, bây giờ, vua hãy sai đến cùng tôi một
người giỏi về nghề chế đồ vàng, bạc, đồng, sắt,
thạo dệt bằng chỉ tím, đỏ và xanh, cùng biết
chạm trổ đủ nghề, để làm việc với những người
tài giỏi ở bên tôi, tại Giu-đa và Giê-ru-sa-lem, mà
Đa-vít, cha tôi, đã sắm sẵn.
8 Cũng hãy lấy ở Li-ban gỗ bá hương, gỗ tòng,
và gỗ bạch đàn hương mà gởi đến cho tôi vì tôi
vẫn biết rằng các tôi tớ vua đều thạo đốn cây
trên Li-ban; này các tôi tớ tôi cũng sẽ giúp đỡ
các tôi tớ vua,
9 đặng lo đốn sắm sửa cây gỗ cho nhiều; vì cái
đền mà tôi toan cất sẽ nguy nga lạ k”.
10 Tôi sẽ cấp cho các tôi tớ vua, là những kẻ
đốn cây, hai vạn cô-rơ lúa miến giã rồi, hai vạn
cô-rơ lúa mạch, hai vạn bát rượu, và hai vạn bát
dầu.
11 Hi-ram, vua Ty-rơ, bèn viết thơ gởi cho Sa-lô-
môn, mà rằng: Vì cớ Đức Giê-hô-va yêu thương
dân sự mình, nên Ngài đã lập vua làm vua trên
chúng.
12 Hi-ram lại nói: Ngợi khen Giê-hô-va Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, là Đấng dựng nên trời
đất, vì Ngài đã ban cho vua Đa-vít một con trai
khôn ngoan, dè dặt, thông minh, để cất một cái
đền cho Ngài và một cái cung cho nước người.

13 Bây giờ, tôi sai đến cho vua một người khéo,
có trí thông sáng, là Hu-ram-A-bi,
14 con trai của người đàn bà về chi phái Đan,
cha người là dân Ty-rơ; người giỏi về nghề chế
đồ vàng, bạc, đồng, sắt, đá, và gỗ, thạo dệt chỉ
tím, xanh và đỏ sậm, cùng chỉ gai trắng xe mịn,
cũng biết làm các thứ chạm trổ, và tạo ra đủ
thứ vật xảo mà người ta sẽ biểu nó làm. Nó sẽ
làm việc với những thợ khéo của thân phụ vua
là Đa-vít chúa tôi.
15 Vậy bây giờ xin chúa tôi hãy gởi cho các tôi
tớ chúa lúa miến, lúa mạch, dầu, và rượu, mà
chúa tôi đã nói đến;
16 còn chúng tôi sẽ đốn gỗ tại trên Li-ban theo
số bao nhiêu vua cần dùng, rồi kết thành bè đem
ra biển đến Gia-phô; đoạn vua sẽ chở lên Giê-ru-
sa-lem.
17 Sa-lô-môn bèn điểm soát các người ngoại
quốc ở trong nước Y-sơ-ra-ên, tùy theo số Đa-
vít, cha người, đã điểm soát; thấy được mười
lăm vạn ba ngàn sáu trăm người.
18 Trong số đó người đặt bảy vạn người làm
kẻ khiêng gánh, tám vạn người đẽo đá trên núi,
và ba ngàn sáu trăm người đốc công, đặng sai
khiến dân chúng làm việc.

3

1 Sa-lô-môn khởi cất đền Đức Giê-hô-va tại Giê-
ru-sa-lem, trên núi Mô-ri-a, là nơi Đức Giê-hô-va
đã hiện ra cùng Đa-vít, cha người, tại trên chỗ
mà Đa-vít đã dọn, tức là trong sân đạp lúa của
Oït-na, người Giê-bu-sít.

2 Sa-lô-môn khởi xây cất nhằm ngày mồng hai
tháng hai, năm thứ tư đời người trị vì.
3 Nầy là nền Sa-lô-môn đã lập đặng cất đền
của Đức Chúa Trời: bề dài, theo thước xưa, là
sáu mươi thước, và bề ngang hai mươi thước.
4 Hiên cửa ở phía trước, bề dài hai mươi thước,
y như bề ngang của đền vậy, và bề cao một trăm
hai mươi thước; người bọc bề trong bằng vàng
ròng.
5 Cái vách đền lớn, người lợp bằng gỗ bá
hương, và bọc vàng ròng, chạm hình cây chà
là và dây xích ở trên.
6 Người lót đền bằng đá quí đặng trang sức
nó; vàng là vàng Phạt-va-im.
7 Người lại bọc vàng cái đền, mè, ngạch cửa,
vách, và cửa của đền, còn trên vách thì chạm
hình chê-ru-bin.
8 Người cũng làm nơi chí thánh: bề dài hai
mươi thước, y như bề ngang của đền, và bề
ngang cũng hai mươi thước; người bọc nơi ấy
bằng vàng ròng; vàng dùng cộng đặng sáu trăm
ta lâng.
9 Những đinh vàng cân nặng năm mươi siếc
lơ; người cũng bọc vàng các phòng cao.
10 Tại trong nơi chí thánh, người làm hai chê-
ru-bin, cứ phép trổ tượng, rồi bọc vàng.
11 Bốn cánh của hai chê-ru-bin dài hai mươi
thước; cánh này của chê-ru-bin bên hữu dài năm
thước, đụng đến vách đền, còn cánh kia cũng
dài năm thước, và đụng cánh của chê-ru-bin bên
tả.
12 Cánh này của chê-ru-bin về bên tả dài năm

thước, và đụng đến vách đền, còn cánh kia cũng
dài năm thước, tiếp giáp với cánh chê-ru-bin về
bên hữu.
13 Các cánh của hai chê-ru-bên đều sè ra, cộng
dài hai mươi thước; hai chê-ru-bin đứng thẳng
chân lên, ngảnh mặt hướng về nơi thánh.
14 Người lại chế bức màn bằng chỉ màu xanh,
màu tím, màu đỏ sặm, cùng chỉ gai xe mịn, rồi
ở trên thêu hình chê-ru-bin.
15 Đằng trước đền, người xây hai cây trụ, bề
cao ba mươi lăm thước, đầu trụ ở trên chót hai
trụ được năm thước.
16 Người lại làm dây xích giống như dây xích
trong nơi chí thánh, để trên chót trụ, rồi làm
một trăm trái lựu mà gắn nơi dây xích ấy.
17 Người dựng hai trụ đó ở trước đền thờ, cây
nầy bên hữu, cây kia bên tả; đặt tên cây bên hữu
là Gia-kin và cây bên tả là Bô-ách.

4

1 Người lại làm một cái bàn thờ đồng, bề dài
hai mươi thước, bề ngang hai mươi thước và bề
cao mười thước.
2 Người làm một cái biển đúc, từ mép này qua
mép kia được mười thước, tròn tứ vi, và cao năm
thước; một sợi dây ba mươi thước vấn chung
quanh nó.
3 ỳ dưới vòng chung quanh biển, có hình giống
con bò, mỗi thước mười con, làm hai hàng, đúc
một lượt với biển.
4 Biển để kê trên mười hai tượng con bò, ba
con xây về hướng bắc, ba con xây về hướng

tây, ba con xây về hướng nam, và ba con xây
về hướng đông; biển ở trên các con bò ấy, thân
sau chúng nó đều quay vào trong.
5 Bề dày biển một gang, mép nó như mép cái
chén, làm tợ hoa huệ nở; chứa được ba ngàn bát.
6 Người cũng làm mười cái thùng, để năm cái
bên hữu và năm cái bên tả đặng rửa tại đó;
người ta rửa trong đó vật gì thuộc về của lễ thiêu;
còn những thầy tế lễ đều tắm rửa trong biển đúc.
7 Người làm mười cái chân đèn bằng vàng,
theo kiểu đã định; rồi để nó trong đền thờ, năm
cái bên hữu, năm cái bên tả.
8 Lại đóng mười cái bàn, để trong đền thờ,
năm cái bên hữu, và năm cái bên tả. Rồi làm
một trăm cái chậu bằng vàng.
9 Người cũng làm hành lang cho thầy tế lễ, và
cái sân rộng, các cửa của sân, rồi bọc đồng các
cánh cửa ấy.
10 Người để cái biển ở bên hữu đền, hướng
đông về phía nam.
11 Hu-ram lại làm những bình tro, vá, và chậu.
Hu-ram làm xong công việc người đã vì Sa-lô-
môn làm trong đền của Đức Chúa Trời:
12 tức hai cây trụ và bầu trụ, hai cái đầu trụ ở
trên chót trụ; hai tấm lưới bao hai cái bầu của
đầu trụ ở trên chót trụ;
13 bốn trăm trái lựu gắn vào hai tấm lưới, mỗi
tấm có hai hàng trái lựu, đặng bao hai cái bầu
của đầu trụ ở trên chót trụ.
14 Người cũng làm táng, và cái thùng ở trên
táng;

15 đúc một cái biển và mười hai con bò ở dưới
nó;
16 chế những bình tro, vá, nỉa, và các đồ lề nó;
Hu-ram-A-bi vì Sa-lô-môn làm các đồ đó bằng
đồng trơn láng, đặng dùng trong đền của Đức
Giê-hô-va.
17 Vua truyền đúc các đồ ấy nơi đồng bằng
Giô-đanh, dưới đất sét, giữa Su-cốt và Xê-rê-đa.
18 Vua Sa-lô-môn chế các đồ ấy thật nhiều lắm;
còn số cân của đồng thì người ta không biết.
19 Sa-lô-môn làm hết thảy các đồ lề trong đền
Đức Chúa Trời: bàn thờ vàng, những cái bàn
dùng sắp bánh trần thiết,
20 chân đèn, và cái thếp nó bằng vàng ròng
đặng thắp trước nơi chí thánh, theo lệ đã định;
21 cũng làm các hoa, thếp, và nỉa bằng vàng
ròng;
22 những dao, chậu, chén, lư hương, cũng
bằng vàng ròng; và nơi vào đền, các cánh cửa
đền trong của nơi chí thánh, cùng các cánh cửa
của đền thờ cũng đều bằng vàng.

5

1 Aáy vậy, các công việc mà Sa-lô-môn làm cho
đền của Đức Giê-hô-va đều xong rồi. Sa-lô-môn
đem đến những vật mà Đa-vít, cha người, đã
biệt riêng ra thánh, tức là bạc, vàng, và các khí
dụng, để vào kho của đền Đức Chúa Trời.
2 Sa-lô-môn bèn nhóm tại Giê-ru-sa-lem các
trưởng lão Y-sơ-ra-ên, các trưởng của các chi
phái, và các trưởng tộc dân Y-sơ-ra-ên, đặng

rước hòm giao ước của Đức Giê-hô-va lên từ thành Đa-vít, là Si-ôn.

3 Mọi người Y-sơ-ra-ên đều nhóm lại đến cùng vua nhằm k” lễ tháng bảy.

4 Các trưởng lão Y-sơ-ra-ên đều đến, và người Lê-vi khiêng hòm đi.

5 Những thầy tế lễ và người Lê-vi đều đem lên cái hòm, hội mạc, và các khí dụng thánh vốn ở trong trại.

6 Vua Sa-lô-môn và cả hội chúng Y-sơ-ra-ên đã nhóm lại với vua, đều đứng trước hòm, dâng những chiên và bò làm của lễ, nhiều vô số không thể đếm được.

7 Những thầy tế lễ đem hòm giao ước của Đức Giê-hô-va vào nơi dọn cho hòm, tức trong nơi chí thánh của đền, dưới cánh chê-ru-bin.

8 Hai chê-ru-bin sè cánh ra trên chỗ hòm, che hòm và đòn khiêng.

9 Đòn khiêng thì dài, nên đầu đòn thấy ló ra ngoài hòm, trước nơi chí thánh; nhưng ở ngoài đền thì chẳng thấy; hòm vẫn ở đó cho đến ngày nay.

10 Chẳng có gì trong hòm, trừ ra hai bảng luật pháp mà Môi-se đã để vào tại Hô-rếp, khi Đức Giê-hô-va lập giao ước với dân Y-sơ-ra-ên, lúc chúng ra khỏi Ê-díp-tô.

11 Khi những thầy tế lễ ra khỏi nơi thánh (vì phàm thầy tế lễ ở đó đều đã dọn mình ra thánh sạch, mà chưa giữ theo ban thứ nào),

12 và các người ca hát trong dân Lê-vi, tức A-sáp, Hê-nan, Giê-đu-thun, cùng con trai và anh

em họ, đang mặc quần áo bằng vải gai mịn, cầm
chập chỏa, đàn sắt, và đàn cầm, đều đứng ở phía
đông bàn thờ, với một trăm hai mươi thầy tế lễ
thổi kèn.
13 Xảy khi kẻ thổi kèn và kẻ ca hát đồng thinh
hòa nhau như một người, mà khen ngợi cảm tạ
Đức Giê-hô-va, và khi họ trổi tiếng kèn, chập
chỏa, nhạc khí lên khen ngợi Đức Giê-hô-va,
rằng: Ngài từ thiện, lòng thương xót Ngài hằng
có đời đời, thì đền của Đức Giê-hô-va bị mây lấp
đầy;
14 đến đỗi những thầy tế lễ vì mây không thể
đứng đó hầu việc được, vì sự vinh hiển của Đức
Giê-hô-va đầy lấp đền của Đức Chúa Trời.

6

1 Bấy giờ, Sa-lô-môn nói rằng: Đức Giê-hô-va
đã phán rằng Ngài sẽ ngự trong nơi tối thẳm.
2 Nhưng tôi đã cất một cái đền cho Chúa trú
ngụ, một nơi cho Chúa ở đời đời.
3 Đoạn vua xây mặt lại chúc phước cho cả hội
chúng Y-sơ-ra-ên cả hội chúng Y-sơ-ra-ên đều
đứng.
4 Người nói: Đáng ngợi khen Giê-hô-va Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, là Đấng đã phán hứa
với Đa-vít, cha tôi, và nay lấy tay Ngài mà làm
cho thành lời hứa ấy; Ngài rằng:
5 Từ ngày ta đem dân ta ra khỏi xứ Ê-díp-tô,
ta chưa chọn một thành nào trong các chi phái
Y-sơ-ra-ên đặng cất một cái đền, để đặt danh ta

tại đó, và ta cũng chẳng chọn người nào làm vua
chúa trên dân Y-sơ-ra-ên ta;
6 nhưng ta đã chọn Giê-ru-sa-lem, để đặt danh
ta tại đó, và chọn Đa-vít đặng cai trị dân Y-sơ-
ra-ên ta.
7 Vả, Đa-vít, cha tôi, đã rắp lòng xây đền cho
danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên.
8 Nhưng Đức Giê-hô-va phán với Đa-vít, cha
tôi, rằng: Ngươi có rắp lòng cất một cái đền cho
danh ta, ấy thật phải lắm;
9 dầu vậy, ngươi sẽ chẳng cất đền ấy; song con
trai ngươi sanh ra sẽ cất cái đền cho danh ta.
10 Đức Giê-hô-va đã làm ứng nghiệm lời Ngài
phán, khiến tôi kế cho Đa-vít, cha tôi, lên ngôi
trị vì Y-sơ-ra-ên, y như Đức Giê-hô-va đã hứa:
nên tôi có cất đền cho danh Giê-hô-va Đức Chúa
Trời của Y-sơ-ra-ên,
11 và tại đền ấy đã đặt cái hòm đựng giao ước
của Đức Giê-hô-va mà Ngài lập với dân Y-sơ-ra-
ên.
12 Sa-lô-môn đang đứng trước bàn thờ của Đức
Giê-hô-va, đối mặt cả hội chúng Y-sơ-ra-ên, giơ
tay mình ra
13 (vì người đã đóng một cái sạp bằng đồng,
bề dài năm thước, bề ngang năm thước, bề cao
ba thước, để tại giữa hành lang; người đứng tại
đó, quì gối xuống trước mặt cả hội chúng Y-sơ-
ra-ên, giơ tay lên trên trời),
14 mà rằng: Lạy Giê-hô-va Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên! trên trời và dưới đất, chẳng có thần
nào giống như Chúa. Chúa gìn giữ lời giao ước
và lòng nhân từ đối với kẻ tôi tớ Chúa, là kẻ hết

lòng đi trước mặt Chúa;

15 đối với tôi tớ Chúa là Đa-vít cha tôi, Chúa
có gìn giữ lời Chúa đã hứa với người: Thật hễ
điều gì miệng Chúa phán, thì tay Chúa đã làm
cho hoàn thành, y như đã có ngày nay.

16 Vậy, Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-
ên ôi! Chúa đã hứa cùng tôi tớ Chúa là Đa-vít,
cha tôi, rằng: Ví bằng con cháu ngươi cẩn thận
đường lối mình, giữ theo các luật pháp ta, y như
ngươi đã làm, thì trước mặt ta ngươi sẽ chẳng
hề thiếu người ngồi trên ngôi Y-sơ-ra-ên; nay cầu
xin Chúa hãy giữ gìn lời hứa ấy.

17 Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên!
nguyện lời Chúa đã hứa cùng Đa-vít, tôi tớ Chúa,
được ứng nghiệm.

18 Mà chi! Có thật rằng Đức Chúa Trời ngự
chung với loài người ở trên đất ư? Kìa trời, cho
đến đỗi trời của các từng trời còn chẳng có thể
chứa Chúa được thay, phương chi cái đền nầy
tôi đã cất!

19 Dầu vậy, hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi ôi!
xin hãy đoái thương lời cầu nguyện và sự nài
xin của tôi tớ Chúa, nghe tiếng kêu cầu và khẩn
nguyện của tôi tớ Chúa cầu trước mặt Chúa.

20 Nguyện mắt Chúa ngày và đêm đoái xem
nhà này, vì về nhà này Chúa đã phán rằng: sẽ
đặt danh Chúa tại đó. Khi tôi tớ Chúa hướng nơi
này mà cầu nguyện, xin Chúa dủ nghe.

21 Phàm điều gì tôi tớ Chúa và dân Y-sơ-ra-ên
của Chúa sẽ cầu khẩn trong khi hướng về nơi
này, xin Chúa hãy đủ nghe; phải, ở nơi ngự của

Chúa tại trên các từng trời, xin Chúa đủ nghe,
nhậm lời, và tha thứ cho.
22 Nếu ai phạm tội cùng kẻ lân cận mình, và
người ta bắt nó phải thề, nếu nó đến thề ở trước
bàn thờ của Chúa tại trong đền này,
23 thì xin Chúa từ trên trời hãy nghe, thi hành,
và xét đoán tôi tớ Chúa, mà báo trả kẻ ác tùy việc
nó làm, khiến tội nó đổ lại trên đầu nó, xưng
công bình cho người công bình, và thưởng người
tùy sự công bình của người.
24 Nếu dân Y-sơ-re-ên của Chúa, vì phạm tội
với Chúa, bị quân thù nghịch đánh được, mà
chúng trở lại cùng Chúa, nhận biết danh Ngài,
và cầu nguyện nài xin trước mặt Chúa trong đền
này,
25 thì xin Chúa từ trên trời hãy dủ nghe, tha tội
cho dân Y-sơ-ra-ên của Chúa, và khiến họ trở về
xứ mà Chúa đã ban cho họ và cho tổ phụ của họ.
26 Khi các từng trời đóng chặt, không có mưa,
bởi vì dân Y-sơ-ra-ên đã phạm tội với Chúa; nếu
sau khi Chúa đã đoán phạt họ, họ hướng về nơi
này mà cầu nguyện, nhận biết danh Chúa, trở
bỏ tội lỗi mình,
27 thì xin Chúa ở trên trời hãy dủ nghe, tha
tội cho kẻ tôi tớ Chúa và cho dân Y-sơ-ra-ên của
Ngài, khi Ngài đã dạy cho chúng con đường lành
mà chúng phải đi theo, và giáng mưa xuống
trên đất mà Chúa đã ban cho dân Ngài làm sản
nghiệp.
28 Nếu trong xứ có cơn đói kém, ôn dịch, đại
hạn, ten sét, cào cào, hay là châu chấu; hoặc kẻ

thù nghịch vây hãm các thành trong địa phận
họ; bất k” có tai vạ gì, tật bịnh gì;
29 ví bằng có một người, hoặc cả dân Y-sơ-ra-
ên của Chúa đã nhận biết tai vạ và sự đau đớn
của mình, mà giơ tay ra hướng về nhà này, cầu
nguyện và khẩn xin vô luận điều gì,
30 thì xin Chúa từ trên trời, là nơi ngự của
Chúa, hãy dủ nghe, tha thứ cho, và báo lại cho
mỗi người tùy theo công việc họ, vì Chúa thông
biết lòng của họ (thật chỉ một mình Chúa biết
được lòng của con cái loài người);
31 để khiến chúng kính sợ Chúa, đi theo đường
lối của Chúa trọn đời chúng sống ở trên đất mà
Chúa đã ban cho tổ phụ chúng tôi.
32 Vả lại, về người ngoại bang là người chẳng
thuộc về dân Y-sơ-ra-ên của Chúa, nhưng vì
danh lớn Chúa, vì cánh tay quyền năng giơ thẳng
ra của Ngài, họ sẽ từ xứ xa đi đến hướng về đền
này mà cầu nguyện,
33 thì xin Chúa từ trên trời, là nơi ngự của
Chúa, hãy đủ nghe, và làm theo mọi điều người
ngoại bang ấy cầu xin Chúa; hầu cho muôn dân
trên đất nhận biết danh Chúa, kính sợ Ngài như
dân Y-sơ-ra-ên của Chúa, và biết rằng cái đền
này mà tôi đã xây cất, được gọi bằng danh Chúa.
34 Khi dân sự Chúa ra chiến tranh với kẻ thù
nghịch mình, theo đường nào mà Chúa sẽ sai đi,
nếu chúng cầu nguyện cùng Chúa, xây về hướng
thành nầy mà Chúa đã chọn, và về đền nầy mà
tôi đã xây cất cho danh Chúa,
35 thì xin Chúa từ trên trời hãy dủ nghe lời cầu

nguyện nài xin của chúng, và binh vực cho họ.
36 Nếu dân Y-sơ-ra-ên phạm tội với Chúa (vì
chẳng có người nào mà không phạm tội), và
Chúa nổi giận, phó chúng cho kẻ thù nghịch, và
kẻ thù nghịch bắt họ làm phu tù dẫn đến xứ xa
hay gần;
37 nếu trong xứ mà họ bị dẫn đến làm phu tù,
họ suy nghĩ lại, ăn năn, và cầu khẩn Chúa, mà
rằng: Chúng tôi có phạm tội, làm điều gian ác
và cư xử cách dữ tợn,
38 nếu tại trong xứ mà kẻ thù nghịch đã dẫn họ
đến làm phu tù, họ hết lòng hết ý trở lại cùng
Chúa, cầu nguyện cùng Ngài hướng về xứ mà
Chúa đã ban cho tổ phụ họ, về thành Chúa đã
chọn, và về đền mà tôi đã xây cất cho danh Chúa,
39 thì xin Chúa từ trên trời, là nơi ngự của
Chúa, hãy dủ nghe lời cầu nguyện nài xin của
chúng, binh vực họ, và tha thứ tội mà dân sự
của Chúa đã phạm cùng Ngài.
40 Vậy, Đức Chúa Trời tôi ôi! bây giờ cầu xin
Chúa đoái thương và lắng tai nghe phàm lời nào
cầu nguyện trong nơi này.
41 Nầy, Giê-hô-va Đức Chúa Trời ôi! xin hãy
chổi dậy, để Chúa và hòm quyền năng Ngài được
vào nơi an nghỉ Ngài! Lạy Giê-hô-va Đức Chúa
Trời! nguyện những thầy tế lễ Chúa được mặc
sự cứu rỗi, và các thánh đồ Chúa được mừng rỡ
trong sự nhân từ Ngài!
42 Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời! xin chớ từ
bỏ kẻ chịu xức dầu của Chúa; khá nhớ lại các
sự nhân từ của Chúa đối với Đa-vít, là kẻ tôi tớ

Ngài.

7

1 Khi Sa-lô-môn cầu nguyện xong, lửa từ trời
giáng xuống đốt của lễ thiêu và các hi sinh,
sự vinh quang của Đức Giê-hô-va đầy dẫy trong
đền.
2 Những thầy tế lễ chẳng vào được trong đền
của Đức Giê-hô-va, vì sự vinh quang Đức Giê-hô-
va đầy dẫy đền của Ngài.
3 Hết thảy dân Y-sơ-ra-ên đều thấy lửa và sự
vinh quang của Đức Giê-hô-va giáng xuống đền,
bèn sấp mặt xuống đất trên nền lót, thờ lạy
Đức Giê-hô-va và cảm tạ Ngài, mà rằng: Chúa
là nhân từ, vì sự thương xót của Ngài còn đến
đời đời!
4 Bấy giờ vua và cả dân sự dâng những của lễ
tại trước mặt Đức Giê-hô-va.
5 Vua Sa-lô-môn dâng hai vạn hai ngàn con bò
và mười hai vạn con chiên đực. Rồi vua và cả
dân sự đều làm lễ khánh thành đền của Đức
Chúa Trời.
6 Những thầy tế lễ hầu việc theo chức phận
mình; còn người Lê-vi thì cầm nhạc khí của Đức
Giê-hô-va, mà vua Đa-vít đã sắm đặng ngợi khen
Đức Giê-hô-va, khi người cậy chúng đặng ngợi
khen Ngài, bởi vì lòng nhân từ Chúa còn đến
đời đời. Những thầy tế lễ thổi kèn ở trước mặt
chúng, và cả Y-sơ-ra-ên đều đứng.
7 Sa-lô-môn biệt riêng ra thánh chỗ ở chính
giữa hành làng trước đền Đức Giê-hô-va; vì tại
đó, người dâng của lễ thiêu và mỡ về của lễ thù

ân, bởi cái bàn thờ đồng mà Sa-lô-môn đã làm,
không đựng hết của lễ thiêu, của lễ chay, và mỡ
được.
8 Trong khi ấy, Sa-lô-môn và cả Y-sơ-ra-ên, đến
từ miền về phía Ha-mát cho tới khe Ê-díp-tô,
nhóm lại thành một hội rất đông đảo, đều dự
lễ trong bảy ngày.
9 Qua ngày thứ tám, người ta giữ lễ trọng thể,
vì họ dự lễ khánh thành bàn thờ trong bảy ngày,
và mừng lễ thường trong bảy ngày.
10 Ngày hai mươi ba tháng bảy, người cho dân
sự trở về trại mình, lòng đều vui vẻ và mừng
rỡ, vì sự nhân từ mà Đức Giê-hô-va đã ban cho
Đa-vít, cho Sa-lô-môn, và cho Y-sơ-ra-ên, là dân
sự của Ngài.
11 Như vậy, Sa-lô-môn làm xong đền Đức Giê-
hô-va và cung vua; phàm công việc gì Sa-lô-môn
rắp lòng làm trong đền Đức Giê-hô-va và trong
cung vua, đều xong cả.
12 Ban đêm Đức Giê-hô-va hiện đến cùng Sa-lô-
môn, mà rằng: Ta có nghe lời cầu nguyện ngươi,
và đã chọn nơi này làm một nhà tế lễ.
13 Nếu ta đóng các từng trời lại, không cho
mưa xuống, khiến cào cào phá hại thổ sản, và
giáng ôn dịch giữa dân sự ta;
14 và nhược bằng dân sự ta, là dân gọi bằng
danh ta, hạ mình xuống, cầu nguyện, tìm kiếm
mặt ta, và trở lại, bỏ con đường tà, thì ta ở trên
trời sẽ nghe, tha thứ tội chúng nó, và cứu xứ họ
khỏi tai vạ.
15 Bấy giờ, mắt ta sẽ đoái xem, lỗ tai ta sẽ lắng

nghe lời nào cầu nguyện tại nơi này;
16 vì bây giờ, ta đã chọn và khiến cho cái nhà
này ra thánh, hầu cho danh ta ngự đó đời đời:
mắt cùng lòng ta sẽ ở đó luôn luôn.
17 Còn ngươi, nếu ngươi khứng đi trước mặt ta
như Đa-vít, cha ngươi đã làm, làm theo mọi điều
ta phán dạy ngươi, gìn giữ luật lệ và giới mạng
ta,
18 thì ta sẽ lập ngôi nước ngươi được bền vững,
y theo lời ước ta đã kết với Đa-vít, cha ngươi, mà
rằng: Ngươi sẽ chẳng hề thiếu người quản trị Y-
sơ-ra-ên.
19 Nhưng nếu các ngươi bội nghịch, bỏ các luật
lệ và giới mạng ta đã đặt trước mặt các ngươi,
đi hầu việc những tà thần và thờ lạy chúng nó,
20 thì ta sẽ rứt nhổ các ngươi khỏi đất ta đã
ban cho các ngươi; còn cái nhà này mà ta đã
biệt riêng ra thánh cho danh ta, ta sẽ bỏ nó đi,
làm cho nó nên một câu tục ngữ, một việc nhạo
cười giữa các dân tộc.
21 Cái nhà này dẫu cao dường nào, hễ ai đi qua
gần nó cũng sẽ lấy làm lạ mà nói rằng: Cớ sao
Đức Giê-hô-va có xử xứ này và đền này như thế?
22 Thì người ta sẽ đáp rằng: Bởi vì họ lìa bỏ
Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ họ, là Đấng
đã dẫn họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô, và vì họ đeo đuổi
theo các tà thần, thờ lạy và hầu việc chúng nó,
nên Ngài đã giáng trên họ các tai vạ này.

8

1 Cuối hai mươi năm, sau khi Sa-lô-môn đã xây
cất xong cái đền của Đức Giê-hô-va và cái cung

mình,
2 thì Sa-lô-môn cũng sửa xây lại các thành mà
vua Hu-ram đã nhường cho người, và khiến cho
dân Y-sơ-ra-ên ở đó.
3 Sa-lô-môn đi đến đánh Ha-mát-Xô-ba và
thắng được.
4 Người xây thành Tát-mốt trong đồng vắng,
và xây các thành dùng làm kho tàng tại xứ Ha-
mát.
5 Người cũng xây Bết-Hô-rôn trên và Bết-Hô-
rôn dưới, là những thành bền vững, có vách
tường, cửa và then khóa;
6 lại xây thành Ba-lát và các thành làm kho
tàng của Sa-lô-môn, các thành để chứa xe, và các
thành cho lính kỵ người ở; phàm điều gì Sa-lô-
môn ước ao xây cất, hoặc tại Giê-ru-sa-lem, trên
Li-ban, hay là trong khắp xứ phục dưới quyền
người, thì đều xây cất cả.
7 Hết thảy những người còn sống sót lại trong
dân Hê-tít, dân A-mô-rít, dân Phê-rê-sít, dân Hê-
vít, và dân Giê-bu-sít, không thuộc về Y-sơ-ra-
ên,
8 tức là những con cháu chúng nó hãy còn lại
trong xứ, mà dân Y-sơ-ra-ên không diệt hết, thì
trong chúng nó Sa-lô-môn bắt kẻ làm xâu cho
đến ngày nay.
9 Nhưng về dân Y-sơ-ra-ên, Sa-lô-môn không
bắt ai làm xâu hết, vì họ làm quân lính, quan
tướng, quan cai xe, và lính kỵ của người.
10 Còn về quan trưởng của Sa-lô-môn đặt lên
để quản đốc dân sự làm công việc, số là hai trăm
năm mươi người.

11 Sa-lô-môn sai rước công chúa Pha-ra-ôn ở
thành Đa-vít lên cung mà người đã cất cho nàng;
vì người nói rằng: Vợ ta chẳng nên ở trong cung
Đa-vít, vua Y-sơ-ra-ên, vì nơi nào hòm của Đức
Giê-hô-va đến, thì đã nên thánh rồi.
12 Bấy giờ, Sa-lô-môn dâng của lễ thiêu cho
Đức Giê-hô-va tại trên bàn thờ của Giê-hô-va mà
người đã xây trước hiên cửa;
13 lại tùy theo lệ luật của Môi-se, người dâng
mỗi ngày của lễ phải dâng, cùng trong các ngày
sa-bát, ngày mồng một, và hằng năm nhằm ba
lễ trọng thể, tức lễ bánh không men, lễ các tuần
lễ, và lễ lều tạm.
14 Tùy theo lịnh truyền của Đa-vít, cha mình,
người phân định ban thứ của những thầy tế lễ
trong phần việc họ, và lập người Lê-vi trong
chức sự họ, đặng ngợi khen Chúa và hầu việc tại
trước mặt những thầy tế lễ, cứ công việc ngày
nào theo ngày nấy; tại mỗi cửa cũng đặt kẻ giữ
cửa, cứ theo phiên mình, vì Đa-vít, người của
Đức Chúa Trời, đã truyền lịnh như vậy.
15 Phàm điều gì vua đã phán dạy những thầy
tế lễ và người Lê-vi, hoặc về kho tàng hay là về
việc khác, thì họ chẳng bỏ bê chút nào.
16 Vả, các tài liệu mà Sa-lô-môn dùng về việc
cất đền của Đức Giê-hô-va, đều đã sắm sửa từ
ngày đặt nền cho đến khi công việc xong. Đền
của Đức Giê-hô-va đã cất xong là như vậy.
17 Khi ấy Sa-lô-môn đi đến Ê-xi-ôn-Ghê-be và
Ê-lốt, tại trên mé biển, trong xứ Ê-đôm.
18 Hu-ram bởi tay các tôi tớ mình, gởi đến cho

người những tàu và các thủy thủ thạo nghề đi biển; chúng đi với các tôi tớ của Sa-lô-môn đến Ô-phia, lấy tại đó bốn trăm năm mươi ta lâng vàng, và chở về cho vua Sa-lô-môn.

9

1 Khi nữ vương nước Sê-ba nghe đồn danh tiếng của Sa-lô-môn, bèn đi đến Giê-ru-sa-lem, lấy những câu đố mà thử người, bà có hầu hạ theo rất đông, có những lạc đà chở thuốc thơm, rất nhiều vàng, và đá quí; bà đến cùng Sa-lô-môn, nói với người mọi điều có ở trong lòng mình.
2 Sa-lô-môn đáp các câu hỏi của bà, chẳng câu nào ẩn bí quá cho Sa-lô-môn mà người không giải nghĩa nổi cho bà.
3 Khi nữ vương Sê-ba thấy sự khôn ngoan của Sa-lô-môn, cung điện người đã xây cất,
4 những món ăn trên bàn người, nhà cửa các tôi tớ, thứ tự công việc của các quan, và đồ mặc của họ, các quan chước tửu và áo xống của họ, cùng các của lễ thiêu người dâng trong đền Đức Giê-hô-va, thì mất vía,
5 bèn nói với vua rằng: Điều tôi nghe nói trong xứ tôi về các lời nói và sự khôn ngoan của vua, thì thật lắm.
6 Song trước khi tôi chưa đến đây và chưa thấy tận mắt những điều này, thì tôi chẳng tin lời họ; và kìa, người ta chẳng thuật cho tôi nghe đến phân nửa sự khôn ngoan lớn lao của vua; vua thật trổi hơn tiếng đồn tôi đã nghe.

7 Các quần thần của vua thật có phước thay!
Các tôi tớ vua, hằng đứng chầu trước mặt vua,
nghe được sự khôn ngoan của vua, thật có phước
thay!
8 Đáng ngợi khen thay Giê-hô-va Đức Chúa
Trời của vua, vì Ngài vui thích vua, đặt vua ngồi
trên ngôi của Ngài đặng làm vua cho Giê-hô-va
Đức Chúa Trời của vua! Bởi vì Đức Chúa Trời của
vua yêu mến Y-sơ-ra-ên, đặng làm cho chúng
vững bền đến đời đời, nên Ngài đã lập vua làm
vua trên chúng, để làm theo sự ngay thẳng và
sự công bình.
9 Đoạn, bà dâng cho vua một trăm hai mươi
ta lâng vàng, và rất nhiều thuốc thơm, cùng
đá quí; chẳng hề có thuốc thơm nào giống như
thuốc thơm của nữ vương nước Sê-ba dâng cho
vua Sa-lô-môn.
10 (Các tôi tớ của Hu-ram và tôi tớ của Sa-lô-
môn từ Ô-phia chở vàng đến, cũng có chở về gỗ
bạch đàn hương và đá quí.
11 Vua dùng gỗ bạch đàn hương ấy mà làm
cái thang trong đền của Đức Giê-hô-va, và trong
cung điện vua, cùng những đàn cầm đàn sắt cho
con hát: trước khi trong nước Giu-đa, người ta
chẳng hề thấy có giống như vậy).
12 Vua Sa-lô-môn tặng cho nữ vương nước Sê-
ba mọi đồ bà ước ao và xin, gấp nhiều hơn đồ
bà đã đem dâng cho vua. Đoạn, bà và các đầy
tớ bà trở về xứ mình.
13 Vàng mà vua Sa-lô-môn nhận được mỗi năm
cân đến sáu trăm bảy mươi ta lâng,
14 không kể vàng mà các nhà buôn bán, kẻ

buôn bán rong đem vào, cùng vàng và bạc mà
các vua A-ra-bi và quan tổng trấn của xứ đem
nộp cho Sa-lô-môn.
15 Sa-lô-môn làm hai trăm cái khiên lớn bằng
vàng đánh giát cứ mỗi cái dùng sáu trăm siếc lơ
vàng đánh giát,
16 và ba trăm cái khiên nhỏ bằng vàng đánh
giát, cứ mỗi cái dùng ba trăm siếc lơ vàng; đoạn
vua để các khiên ấy nơi cung rừng Li-ban.
17 Vua cũng làm một cái ngai lớn bằng ngà, và
bọc vàng ròng;
18 cái ngai có sáu nấc lên, và một cái bệ bằng
vàng liền với cái ngai; cũng có thanh nâng tay
bên này và bên kia của chỗ ngồi, gần thanh nâng
tay có hai con sư tử.
19 Lại có mười hai con sư tử đứng trên sáu nấc,
bên hữu và bên tả: chẳng có nước nào làm ngai
giống như vậy.
20 Các đồ dùng để uống của vua Sa-lô-môn đều
bằng vàng, và những khí dụng của cung rừng
Li-ban cũng đều bằng vàng ròng: trong đời Sa-
lô-môn, chẳng kể bạc ra gì,
21 vì vua có đoàn tàu vượt sang Ta-rê-si với các
tôi tớ của Hi-ram: mỗi ba năm một lần đoàn tàu
Ta-rê-si chở đến vàng, bạc ngà voi, con khỉ và
con công.
22 Aáy vậy, vua Sa-lô-môn trổi hơn các vua trên
đất về sự khôn ngoan.
23 Các vua trên đất đều cầu thấy mặt Sa-lô-
môn, đặng nghe sự khôn ngoan của người mà
Đức Chúa Trời đã để trong lòng người.

24 Cứ hằng năm theo lệ định, chúng đều đem
đến vật mình tiến cống, nào những khí dụng
bằng bạc, bằng vàng, nào áo xống, binh khí,
nào thuốc thơm, ngựa và la.
25 Vua Sa-lô-môn có được bốn ngàn tàu ngựa
và xe, cùng một vạn hai ngàn lính kỵ, để trong
các thành chứa xe, và gần bên vua, tại Giê-ru-
sa-lem.
26 Người quản trị trên các vua, từ sông cái cho
đến xứ Phi-li-tin, và cho đến bờ cõi Ê-díp-tô.
27 Tại Giê-ru-sa-lem, vua làm cho bạc ra
thường như đá sỏi, và cây bá hương nhiều như
cây sung mọc ở nơi đồng bằng.
28 Có người đem cho Sa-lô-môn những ngựa từ
xứ Ê-díp-tô và từ các nước mà đến. Sa-lô-môn
qua đời
29 Các công việc khác của Sa-lô-môn làm từ
đầu đến cuối đều chép trong sách truyện Na-
than, là đấng tiên tri, và trong sách tiên tri của
A-hi-gia, người Si-lô, cùng trong sách dị tượng
của Giê-đô, đấng tiên kiến luận về việc Giê-rô-
bô-am, con trai của Nê-bát.
30 Sa-lô-môn trị vì trên cả Y-sơ-ra-ên trong bốn
mươi năm tại Giê-ru-sa-lem.
31 Sa-lô-môn an giấc cùng tổ phụ mình, được
chôn trong thành của Đa-vít, là cha người; Rô-
bô-am, con trai người, cai trị thế cho người.

10

1 Rô-bô-am đi đến Si-chem, vì cả Y-sơ-ra-ên
đều đã tới Si-chem đặng tôn người làm vua.

2 Khi Giê-rô-bô-am, con trai Nê-bát, hay điều
đó, thì còn ở Ê-díp-tô, là nơi người đã trốn, để
thoát khỏi mặt Sa-lô-môn; người bèn từ Ê-díp-tô
trở về.
3 Người ta sai kẻ đi gọi người về; đoạn Giê-rô-
bô-am và cả Y-sơ-ra-ên đều đến tâu với Rô-bô-
am rằng:
4 Thân phụ vua đã gán ách nặng cho chúng
tôi, vậy bây giờ, hãy giảm nhẹ sự phục dịch khó
nhọc này và cái ách nặng nề mà thân phụ vua
đã gán trên chúng tôi, thì chúng tôi sẽ phục sự
vua.
5 Người đáp với chúng rằng: Khỏi ba ngày, các
ngươi hãy trở lại cùng ta. Dân sự bèn lui về.
6 Vua Rô-bô-am bàn nghị cùng các trưởng lão
đã chầu trước mặt Sa-lô-môn, cha người, trong
lúc Sa-lô-môn còn sống, mà rằng: Các ngươi bàn
luận cho ta phải trả lời với dân sự này làm sao?
7 Các trưởng lão thưa lại với vua rằng: Nếu
vua đãi dân sự này tử tế, ăn ở vui lòng cùng
chúng nó, và lấy lời hiền lành nói với chúng nó,
ắt chúng nó sẽ làm tôi tớ vua mãi mãi.
8 Song Rô-bô-am chẳng theo mưu của các
trưởng lão đã bàn cho mình, bèn hội nghị với
các người trai trẻ đã đồng sanh trưởng với mình,
và chầu trước mặt mình,
9 mà rằng: Dân sự này đã tâu với ta rằng: Hãy
giảm nhẹ cái ách mà thân phụ vua đã gán cho
chúng tôi; vậy các ngươi bàn luận cho ta phải
đáp với chúng nó làm sao?
10 Các gã trai trẻ đồng lớn lên với người thưa
rằng: Dân sự đã thưa với vua rằng: Thân phụ

vua khiến cho ách chúng tôi nặng nề; vua hãy
làm cho nó ra nhẹ; vua phải đáp lại cùng chúng
như vầy: Ngón tay út ta lớn hơn lưng của cha ta.
11 Vậy, bây giờ, cha ta đã gán một cái ách nặng
trên các ngươi, ắt ta sẽ làm cho ách các ngươi
thêm nặng hơn; cha ta đã sửa phạt các ngươi
bằng roi, còn ta sẽ sửa phạt các ngươi bằng roi
bò cạp.
12 Ngày thứ ba, Giê-rô-bô-am và cả dân sự đều
đến cùng Rô-bô-am y như vua đã biểu rằng: Hãy
trở lại cùng ta trong ngày thứ ba.
13 Vua Rô-bô-am đáp với dân sự cách xẳng
xớm, bỏ mưu của các trưởng lão đã bàn,
14 theo lời bàn của những kẻ trai trẻ, và đáp
cùng chúng rằng: Cha ta khiến cho ách các
ngươi nặng nề; ta sẽ làm cho ách các ngươi thêm
nặng hơn; cha ta sửa phạt các ngươi bằng roi,
ta sẽ sửa phạt các ngươi bằng roi bò cạp.
15 Như vậy, vua không nghe lời dân sự, vì ấy là
bởi Đức Chúa Trời dẫn đến, hầu cho Đức Giê-hô-
va làm ứng nghiệm lời của Ngài đã nhờ A-hi-gia,
người Si-lô, mà phán cùng Giê-rô-bô-am, con trai
của Nê-bát.
16 Khi cả Y-sơ-ra-ên thấy vua không nghe lời
họ, bèn đáp cùng người, mà rằng: Chúng ta có
phần gì với Đa-vít? Chúng ta chẳng có cơ nghiệp
gì với con trai Y-sai. Hỡi Y-sơ-ra-ên! mỗi người
hãy trở về trại mình đi. ù Đa-vít! từ rày khá coi
chừng nhà của ngươi. Cả Y-sơ-ra-ên bèn trở về
trại mình.
17 Nhưng còn dân Y-sơ-ra-ên ở tại các thành

Giu-đa thì Rô-bô-am cai trị trên chúng.
18 Bấy giờ, vua Rô-bô-am sai Ha-đô-ram, là
người cai quản việc cống thuế, đến cùng dân
Y-sơ-ra-ên; song dân Y-sơ-ra-ên ném đá người,
thì người chết. Vua Rô-bô-am lật đật lên xe trốn
về Giê-ru-sa-lem.
19 Aáy vậy, Y-sơ-ra-ên phản nghịch cùng nhà
Đa-vít cho đến ngày nay.

11

1 Rô-bô-am trở về thành Giê-ru-sa-lem, bèn
nhóm nhà Giu-đa và nhà Bên-gia-min, được
mười tám vạn chiến sĩ kén chọn, toan đánh giặc
với Y-sơ-ra-ên, để đem nước về Rô-bô-am lại.
2 Nhưng có lời của Đức Giê-hô-va phán cùng
Sê-ma-gia, người của Đức Chúa Trời, rằng:
3 Hãy nói với Rô-bô-am, con trai của Sa-lô-
môn, vua Giu-đa, và với cả Y-sơ-ra-ên trong Giu-
đa, cùng Bên-gia-min, mà rằng:
4 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Các ngươi chớ
đi lên chinh chiến với anh em mình; mỗi người
hãy trở về nhà mình, vì việc này tại ta mà xảy
đến. Chúng nghe theo lời của Đức Giê-hô-va, và
trở về, không đi đánh Giê-rô-bô-am.
5 Rô-bô-am ở tại Giê-ru-sa-lem, xây các thành
trong đất Giu-đa làm nên đồn lũy.
6 Người xây Bết-lê-hem, Ê-tam, Thê-cô-a,
7 Bết-xu-rơ, Sô-cô, A-đu-lam,
8 Gát, Ma-rê-sa, Xíp,
9 A-đô-ra-im, La-ki, A-xê-ka,

10 Xô-rê-a A-gia-lôn, và Hếp-rôn, là những
thành bền vững ở trong đất Giu-đa và đất Bên-
gia-min.
11 Người làm cho các đồn lũy ấy vững chắc,
đặt những quan tướng ở đó, chứa lương thực,
dầu, và rượu;
12 còn trong mỗi thành, người sắm khiên và
giáo, làm cho các thành ấy rất bền vững. Đất
Giu-đa và đất Bên-gia-min đều thuộc về người.
13 Những thầy tế lễ và người Lê-vi trong khắp
xứ Y-sơ-ra-ên, đều từ các miền họ ở, đến cùng
Rô-bô-am
14 vì các người Lê-vi lìa bỏ địa hạt các thành
mình và sản nghiệp mình, mà đến đất Giu-đa
và thành Giê-ru-sa-lem; bởi Giê-rô-bô-am và các
con trai người đuổi họ đi, không cho làm chức
thầy tế lễ của Đức Giê-hô-va nữa;
15 Giê-rô-bô-am bèn lập những thầy tế lễ cho
các nơi cao, cho các hình tượng dê đực, và bò
con mà người đã làm.
16 Lại trong các chi phái Y-sơ-ra-ên, phàm ai
rắp lòng tìm kiếm Giê-hô-va Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên, thì đều theo những thầy tế lễ và
người Lê-vi mà đến Giê-ru-sa-lem đặng tế lễ cho
Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ mình.
17 Trong ba năm, chúng làm cho nước Giu-đa
vững chắc, giúp đỡ Rô-bô-am, con trai của Sa-
lô-môn, trở nên cường thạnh; vì trong ba năm
ấy chúng đi theo con đường của Đa-vít và Sa-lô-
môn.
18 Rô-bô-am lấy Ma-ha-lát, con gái của Giê-ri-

mốt, cháu của Đa-vít, làm vợ; lại cưới A-bi-hai,
con gái Ê-li-áp, cháu của Y-sai;
19 nàng sanh cho người những con trai, là Giê-
úc, Sê-ma-ri-a, và Xa-ham.
20 Sau nàng, người lại cưới Ma-a-ca, con gái
Aùp-sa-lôm; nàng sanh cho người, A-bi-gia, Aùt-
thai Xi-xa, và Sê-lô-mít.
21 Vả, Rô-bô-am yêu mến Ma-a-ca con gái Aùp-
sa-lôm hơn các hậu phi khác (vì người có lấy
mười tám hoàng hậu và sáu mươi cung phi, sanh
ra hai mươi tám con trai và sáu mươi con gái).
22 Rô-bô-am lập A-bi-gia, con trai Ma-a-ca, làm
trưởng, làm thái tử giữa anh em mình; vì người
toan lập con ấy làm vua.
23 Rô-bô-am cư xử cách khôn ngoan, phân tản
các con trai mình đi ở khắp trong cõi Giu-đa và
Bên-gia-min, nơi các thành bền vững, cấp cho
chúng lương thực dư dật, và cưới nhiều vợ cho.

12

1 Xảy khi nước của Rô-bô-am vừa được lập
vững bền, và người được cường thạnh, thì người
và cả Y-sơ-ra-ên liền bỏ luật pháp của Đức Giê-
hô-va.
2 Vì chúng có phạm tội cùng Đức Giê-hô-va,
nên xảy ra trong năm thứ năm đời vua Rô-bô-
am, Si-sắc, vua Ê-díp-tô, kéo lên hãm đánh Giê-
ru-sa-lem;
3 có dẫn theo một ngàn hai trăm cỗ xe và sáu
vạn lính kỵ; lại có dân Li-by, dân Su-ri, và dân Ê-
thi-ô-bi từ Ê-díp-tô kéo lên với người, số không
thể đếm đặng.

4 Si-sắc bèn chiếm lấy các thành bền vững
thuộc về Giu-đa, rồi đến tận Giê-ru-sa-lem.
5 Tiên tri Sê-ma-gia đến cùng Rô-bô-am và các
kẻ làm đầu Giu-đa, đang nhóm tại Giê-ru-sa-lem
để trốn khỏi Si-sắc, mà nói rằng: Đức Giê-hô-va
phán như vầy: Các ngươi đã bỏ ta, nên ta cũng
đã bỏ các ngươi vào tay Si-sắc.
6 Bấy giờ, các kẻ làm đầu của Y-sơ-ra-ên và vua
đều hạ mình xuống, mà nói rằng: Đức Giê-hô-va
là công bình.
7 Khi Đức Giê-hô-va thấy chúng hạ mình
xuống, thì có lời Đức Giê-hô-va phán cùng Sê-
ma-gia rằng: Chúng nó đã hạ mình xuống, ta
sẽ không hủy diệt chúng nó; song sẽ giải cứu
chúng một chút, và cơn giận ta sẽ chẳng cậy tay
Si-sắc mà đổ ra trên Giê-ru-sa-lem;
8 song chúng nó sẽ bị phục dịch hắn, hầu cho
biết phục sự ta và phục dịch nước khác là có
phân biệt thể nào.
9 Si-sắc, vua Ê-díp-tô, kéo lên hãm đánh Giê-
ru-sa-lem, đoạt lấy các bửu vật của đền Đức Giê-
hô-va và cung vua: người đoạt lấy hết thảy; cũng
đoạt lấy những khiên bằng vàng mà Sa-lô-môn
đã làm.
10 Vua Rô-bô-am bèn làm những khiên bằng
đồng thế cho, và giao nơi tay các quan chánh thị
vệ canh giữ cửa của cung điện vua.
11 Hễ khi nào vua vào trong đền của Đức Giê-
hô-va, thì các quan thị vệ cầm khiên đến, đoạn
đem nó lại vào phòng của quan thị vệ.
12 Khi vua hạ mình xuống, cơn giận của Đức

Giê-hô-va lánh khỏi người, không diệt hết thảy;
và lại trong Giu-đa còn có sự lành.
13 Aáy vậy vua Rô-bô-am làm cho mình ra bền
vững trong Giê-ru-sa-lem và trị vì. Vả khi Rô-
bô-am lên ngôi, tuổi đã bốn mươi mốt; người
cai trị mười bảy năm tại Giê-ru-sa-lem, tức là
thành mà Đức Giê-hô-va đã chọn trong các chi
phái Y-sơ-ra-ên, đặng đặt danh Ngài tại đó; còn
mẹ người tên là Na-a-ma, người đàn bà Am-môn.
14 Rô-bô-am làm điều ác, vì không rắp lòng
tìm cầu Đức Giê-hô-va.
15 Các công việc của Rô-bô-am từ đầu đến
cuối, đều đã chép trong sách truyện của Sê-ma-
gia, đấng tiên tri, trong sách Y-đô, đấng tiên
kiến, luận về gia phổ. Rô-bô-am và Giê-rô-bô-
am hằng đánh giặc với nhau luôn luôn.
16 Rô-bô-am an giấc cùng tổ phụ mình, được
chôn trong thành Đa-vít; A-bi-gia, con trai người,
cai trị thế cho người.

13

1 Năm thứ mười tám đời vua Giê-rô-bô-am, A-
bi-gia lên ngôi làm vua Giu-đa.
2 Người cai trị ba năm tại Giê-ru-sa-lem; tên
mẹ người là Mi-ca-gia, con gái của U-ri-ên ở Ghi-
bê-a. A-bi-gia và Giê-rô-bô-am đánh giặc với
nhau.
3 A-bi-gia ra trận với một đạo chiến sĩ, bốn
mươi vạn người kén chọn; còn Giê-rô-bô-am dàn
trận đối với người, có tám mươi vạn người kén
chọn, là lính chiến mạnh dạn.

4 A-bi-gia đứng trên núi Xê-ma-ra-im trong
miền núi Eùp-ra-im, mà nói rằng: Hỡi Giê-rô-
bô-am và cả Y-sơ-ra-ên, khá nghe!
5 Bởi sự giao ước bằng muối, Giê-hô-va Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên đã ban nước Y-sơ-ra-
ên cho Đa-vít và cho các con trai người đến đời
đời, các ngươi há chẳng biết sao?
6 Dẫu vậy, Giê-rô-bô-am, con trai Nê-bát, tôi tớ
của Sa-lô-môn, là con trai của Đa-vít, bèn chổi
dậy phản nghịch cùng Chúa mình;
7 những kẻ du đãng, đồ phàm hèn, đều hiệp
lại theo người chúng nó tự làm mình ra mạnh,
nghịch với Rô-bô-am, con trai của Sa-lô-môn;
còn Rô-bô-am thì trẻ tuổi, nhát gan, không
chống cự nổi chúng nó.
8 Vậy bây giờ, các ngươi tưởng rằng các ngươi
sẽ chống cự nổi nước của Đức Giê-hô-va đã ban
cho các con trai của Đa-vít, các ngươi một đoàn
đông lớn, có đem theo bò con vàng mà Giê-rô-
bô-am đã đúc làm thần của các ngươi.
9 Các ngươi há chẳng có đuổi những thầy tế lễ
của Đức Giê-hô-va, là con cháu A-rôn, và người
Lê-vi sao? Các ngươi có theo phong tục của các
dân ngoại mà lập lấy những thầy tế lễ cho mình;
phàm ai đến đem một con bò đực tơ và bảy con
chiên đực đặng dâng làm lễ, thì được làm thầy
tế lễ của những thần hư không.
10 Nhưng về phần chúng ta, Giê-hô-va vẫn là
Đức Chúa Trời của chúng ta, chúng ta chẳng có
lìa bỏ Ngài; những thầy tế lễ, là con cháu của
A-rôn, đều phục sự Đức Giê-hô-va, và các người

Lê-vi giữ phần việc của họ;
11 mỗi buổi sớm mai và buổi chiều, chúng
xông của lễ thiêu và thuốc thơm cho Đức Giê-
hô-va; chúng cũng sắp bánh trần thiết trên bàn
sạch sẽ, thắp các đèn của chân đèn vàng để nó
cháy mỗi buổi chiều tối; vì chúng ta vâng giữ
làm theo mạng lịnh của Giê-hô-va Đức Chúa Trời
chúng ta, còn các ngươi lại bỏ đi.
12 Nầy, Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta, làm
đầu chúng ta, và những thầy tế lễ của Ngài cầm
những kèn tiếng vang đặng thổi lên nghịch cùng
các ngươi. Hỡi con cái Y-sơ-ra-ên! chớ tranh
chiến cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ
các ngươi, vì chẳng thắng được đâu!
13 Nhưng Giê-rô-bô-am truyền binh phục đi
vòng đặng đến phía sau chúng vậy quân Y-sơ-
ra-ên ở đằng trước quân Giu-đa còn binh phục
ở đằng sau.
14 Giu-đa xây ngó lại, kìa, giặc đã có phía trước
và phía sau, bèn kêu cầu cùng Đức giê-hô-va, và
những thầy tế lễ thổi kèn.
15 Bấy giờ người Giu-đa kêu la lên; xảy khi
người Giu-đa kêu la, thì Đức Giê-hô-va đánh Giê-
rô-bô-am và cả Y-sơ-ra-ên tại trước mặt A-bi-gia
và dân Giu-đa.
16 Dân Y-sơ-ra-ên chạy trốn trước mặt dân Giu-
đa, và Đức Chúa Trời phó chúng nó vào tay dân
Giu-đa.
17 A-bi-gia và quân lính người làm cho chúng
bị thua trận cả thể, có năm mươi vạn tinh binh
của Y-sơ-ra-ên bị thương ngã chết.

18 Như vậy, trong lúc ấy, dân Y-sơ-ra-ên bị sỉ
nhục, còn dân Giu-đa được thắng hơn, vì chúng
nhờ cậy nơi Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ
họ.
19 A-bi-gia đuổi theo Giê-rô-bô-am, chiếm lấy
những thành, là Bê-tên và các hương thôn nó;
Giê-sa-na và các hương thôn nó; Eùp-rôn và các
hương thôn nó.
20 Trong lúc A-bi-gia còn sống, Giê-rô-bô-am
chẳng được cường thạnh lại; Đức Giê-hô-va
hành hại người, thì người chết.
21 Còn A-bi-gia được cường thạnh, cưới mười
bốn người vợ, sanh được hai mươi hai con trai
và mười sáu con gái.
22 Các công sự khác của A-bi-gia, những việc
làm và lời nói của người, đều chép trong sách
truyện của tiên tri Y-đô.

14

1 A-bi-gia an giấc cùng tổ phụ mình, và người
ta chôn người trong thành Đa-vít. A-sa, con trai
người, cai trị thế cho người. Trong đời người, xứ
được hòa bình mười năm.
2 A-sa làm điều thiện và ngay thẳng trước mặt
Giê-hô-va Đức Chúa Trời của người;
3 vì người cất bỏ các bàn thờ của thần ngoại
bang, và những nơi cao, đập bể các trụ thờ, và
đánh đổ những tượng A-sê-ra;
4 người khuyên Giu-đa phải tìm cầu Giê-hô-va
Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng, cùng làm theo
luật pháp và điều răn của Ngài.

5 Người cũng trừ bỏ những nơi cao và trụ thờ
mặt trời khỏi các thành của Giu-đa. Nước được
bằng an trước mặt người.
6 Người xây những thành bền vững trong đất
Giu-đa, vì trong mấy năm đó xứ hòa bình, không
có chiến trận, bởi Đức Giê-hô-va đã ban cho
người được an nghỉ.
7 Người bảo dân Giu-đa rằng: Ta hãy xây cất
các thành này, đắp vách tường chung quanh,
dựng tháp, làm cửa và then, đang lúc xứ hãy
còn thuộc về chúng ta; vì chúng ta có tìm kiếm
Giê-hô-va Đức Chúa Trời của chúng ta; chúng ta
có tìm được Ngài, Ngài đã ban cho chúng ta bình
an bốn phía. Chúng bèn xây cất và được thành
công.
8 A-sa có một đạo binh ba mươi vạn người Giu-
đa, cầm khiên và giáo, và hai mươi tám vạn
người Bên-gia-min cầm thuẫn và giương cung;
hết thảy đều là người mạnh dạn.
9 Xê-rách, người Ê-thi-ô-bi kéo đạo binh một
trăm vạn người, và ba trăm cỗ xe, ra hãm đánh
người Giu-đa, và đi đến Ma-rê-sa.
10 A-sa ra đón người, dàn trận tại trong trũng
Xê-pha-ta, gần Ma-rê-sa.
11 A-sa cầu khẩn Giê-hô-va Đức Chúa Trời
mình, mà rằng: Lạy Đức Giê-hô-va! Trừ ra Chúa
chẳng có ai giúp đỡ người yếu thắng được người
mạnh; Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi ôi!
Xin hãy giúp đỡ chúng tôi, vì chúng tôi nương
cậy nơi Chúa; ấy là nhân danh Chúa mà chúng
tôi đến đối địch cùng đoàn quân này. Đức Giê-

hô-va ôi! Ngài là Đức Chúa Trời chúng tôi; chớ
để loài người thắng hơn Chúa!
12 Đức Giê-hô-va bèn đánh dân Ê-thi-ô-bi tại
trước mặt dân Giu-đa và vua A-sa; quân Ê-thi-ô-
bi chạy trốn.
13 A-sa và quân lính theo người, đều đuổi
chúng cho đến Ghê-ra; quân Ê-thi-ô-bi ngã chết
nhiều, đến đỗi chẳng còn gượng lại được, vì
chúng bị thua trước mặt Đức Giê-hô-va và đạo
binh của Ngài. Người Giu-đa đoạt được của giặc
rất nhiều;
14 cũng hãm đánh các thành chung quanh Ghê-
ra, vì sự kinh khiếp của Đức Giê-hô-va giáng trên
các thành đó; rồi quân lính A-sa cướp lấy hết
thảy của cải trong các thành ấy, vì trong nó có
của cải rất nhiều.
15 Lại cũng đánh phá các chuồng súc vật, bắt
đem đi rất nhiều chiên và lạc đà; đoạn trở về
Giê-ru-sa-lem.

15

1 Thần Đức Chúa Trời cảm động A-xa-ria, con
trai của Ô-đết: người đi ra đón A-sa, mà nói với
người rằng:
2 Hỡi A-sa, cả Giu-đa, và Bên-gia-min, hãy
nghe lời ta: Các ngươi theo Đức Giê-hô-va chừng
nào, thì Đức Giê-hô-va ở với các ngươi chừng
nấy; nếu các ngươi tìm Ngài, ắt sẽ gặp Ngài
được; nếu các ngươi lìa bỏ Ngài, thì Ngài sẽ lìa
bỏ các ngươi.

3 Đã lâu ngày, Y-sơ-ra-ên không có Chúa thật,
không có thầy tế lễ dạy dỗ, cũng chẳng có luật
pháp;
4 song trong lúc khốn khó, chúng trở lại cùng
Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, mà tìm
cầu Ngài, thì lại gặp Ngài đặng.
5 Trong thì ấy, dân của xứ phải bị sự rối loạn
nhiều, kẻ ra kẻ vào không được bằng yên.
6 Nước nầy giày đạp nước kia, thành này giày
đạp thành nọ; vì Đức Chúa Trời lấy đủ thứ khổ
nạn làm cho chúng rối loạn.
7 Song các ngươi hãy mạnh lòng, tay các ngươi
chớ nhát sợ, vì việc các ngươi làm sẽ được phần
thưởng.
8 Khi A-sa đã nghe các lời này và lời tiên tri của
tiên tri Ô-đết, thì giục lòng mạnh mẽ, bèn trừ bỏ
những thần tượng gớm ghiếc khỏi cả đất Giu-đa
và Bên-gia-min, cùng khỏi các thành người đã
đoạt lấy trên miền núi Eùp-ra-im; người tu bổ
lại cái bàn thờ của Đức Giê-hô-va ở trước hiên
cửa Đức Giê-hô-va.
9 Người nhóm hiệp hết thảy người Giu-đa,
người Bên-gia-min, và kẻ khách thuộc về chi
phái Eùp-ra-im, Ma-na-se, và Si-mê-ôn, vẫn kiều
ngụ với chúng; vì có nhiều người Y-sơ-ra-ên khi
thấy rằng Giê-hô-va Đức Chúa Trời của A-sa ở
cùng người, thì đều về đằng người.
10 Tháng ba năm mười lăm đời A-sa, chúng
nhóm hiệp tại Giê-ru-sa-lem;
11 nhằm ngày ấy họ lấy trong các súc vật mình
đã đoạt được dẫn về bảy trăm con bò đực và bảy

ngàn con chiên mà tế lễ Đức Giê-hô-va.
12 Chúng toan ước nhau hết lòng hết ý tìm
kiếm Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ mình,
13 và hễ ai không tìm kiếm Giê-hô-va Đức Chúa
Trời của Y-sơ-ra-ên, thì sẽ bị xử tử vô luận nhỏ
hay lớn, nam hay nữ.
14 Chúng cất tiếng lớn mà thề cùng Đức Giê-
hô-va, reo mừng, thổi kèn, thổi còi.
15 Cả Giu-đa đều vui mừng về lời thề ấy, vì
chúng hết lòng mà phát thề, và hết ý tìm cầu Đức
Giê-hô-va; rồi chúng tìm gặp Ngài đặng. Đức
Giê-hô-va bèn ban cho chúng được bình an bốn
phía.
16 Vả lại, vì Ma-a-ca, mẹ vua A-sa, đã làm một
hình tượng gớm ghê cho thần A-sê-ra, nên vua A-
sa lột chức thái hậu của bà, đánh đổ hình tượng
ấy và nghiền nát đi, rồi thiêu đốt trong trũng
Xết-rôn.
17 Song các nơi cao không phá dỡ khỏi Y-sơ-
ra-ên; dầu vậy, lòng A-sa vẫn trọn lành cả đời
người.
18 Người đem vào đền của Đức Giê-hô-va các
vật thánh của cha người, và những vật mà chính
mình người đã biệt riêng ra thánh, hoặc vàng,
hoặc bạc, hay là những khí dụng.
19 Chẳng có giặc giã cho đến năm thứ ba mươi
lăm đời A-sa.

16

1 Năm thứ ba mươi sáu đời A-sa, Ba-ê-sa, vua Y-
sơ-ra-ên, đi lên đánh Giu-đa, cất đồn lũy Ra-ma,

để làm cho dân sự của A-sa, vua Giu-đa, không
ra vào được.
2 Khi ấy A-sa lấy bạc vàng ở trong kho của đền
Đức Giê-hô-va và trong kho của cung vua, gởi
đến Bên-Ha-đát, vua Sy-ri, ở tại Đa-mách, mà
rằng:
3 Chúng ta hãy lập giao ước với nhau, y như
thân phụ của tôi và thân phụ của ông đã làm.
Kìa, tôi gởi dâng cho ông bạc và vàng: hãy đi
hủy ước của ông với Ba-ê-sa, vua Y-sơ-ra-ên, để
người xa khỏi tôi.
4 Bên-Ha-đát nghe theo lời vua A-sa, bèn sai
các tướng đạo binh mình đi hãm đánh các thành
của Y-sơ-ra-ên, chiếm lấy Y-giôn, Đan, A-bên-
Ma-im, cùng các thành kho tàng của đất Nép-
ta-li.
5 Xảy khi Ba-ê-ba hay điều đó, liền thôi xây đồn
Ra-ma và bãi công việc.
6 Vua A-sa bèn nhóm hết thảy người Giu-đa;
chúng lấy đem đi đá và gỗ mà Ba-ê-sa đã dùng
xây cất Ra-ma; rồi A-sa dùng đồ ấy xây cất Ghê-
ba và Mích-pa.
7 Trong khi ấy, đấng tiên kiến Ha-na-ni đến
cùng A-sa, vua Giu-đa, mà nói rằng: Bởi vì vua
nương cậy vua Sy-ri, không nương cậy nơi Giê-
hô-va Đức Chúa Trời của ông, nên đạo quân vua
Sy-ri đã thoát khỏi tay ông.
8 Dân Ê-thi-ô-bi và dân Li-by há chẳng phải
một đạo quân đông lắm sao? Xe và lính kỵ họ
há chẳng phải nhiều lắm ư? Dẫu vậy, bởi vua
nhờ cậy Đức Giê-hô-va, nên Ngài phó chúng nó
vào tay vua.

9 Vì con mắt của Đức Giê-hô-va soi xét khắp
thế gian, đặng giúp sức cho kẻ nào có lòng trọn
thành đối với Ngài. Trong việc này vua có cư xử
cách dại dột, nên từ này về sau vua sẽ có giặc
giã.
10 A-sa nổi giận đấng tiên kiến, đem cầm tù
người; vì tại việc ấy, vua tức giận người lắm.
Trong lúc đó, A-sa cũng hà hiếp mấy người của
dân sự.
11 Nầy các công việc của A-sa, từ đầu đến cuối,
đều đã chép trong sách các vua Giu-đa và Y-sơ-
ra-ên.
12 Năm thứ ba mươi chín đời A-sa trị vì, A-sa
bị đau chân, đến đỗi nặng lắm; trong cơn bịnh
người không tìm kiếm Đức Giê-hô-va, nhưng tìm
kiếm những thầy thuốc.
13 A-sa an giấc cùng tổ phụ người, băng hà
năm thứ bốn mươi mốt đời người trị vì.
14 Người ta chôn người nơi mồ mả chính
người đã đào cho mình trong thành Đa-vít, để
người nằm trên một cái giường đầy thuốc thơm,
chế theo phép hòa hương; đoạn người ta xông
hương cho người rất nhiều.

17

1 Giô-sa-phát, con trai A-sa, cai trị thế cho
người; người làm cho nước mình ra mạnh để
nghịch cùng Y-sơ-ra-ên,
2 đặt những cơ binh nơi các thành bền vững
của Giu-đa, lập đồn trong xứ Giu-đa và trong các
thành Eùp-ra-im, mà A-sa, cha người, đã chiếm
lấy.

3 Đức Giê-hô-va ở cùng Giô-sa-phát, vì người
đi theo đường lối đầu tiên của Đa-vít, tổ phụ
mình, không tìm cầu thần Ba-anh,
4 nhưng tìm cầu Đức Chúa Trời của tổ phụ
mình, giữ theo các điều răn của Ngài, chớ chẳng
làm như Y-sơ-ra-ên.
5 Vì vậy Đức Giê-hô-va khiến nước vững chắc
trong tay người; cả Giu-đa dâng lễ vật cho Giô-
sa-phát, người được của cải nhiều và sự vinh
hiển lớn.
6 Người vững lòng theo các đường lối của Đức
Giê-hô-va; lại phá dỡ các nơi cao và những thần
tượng A-sê-ra khỏi Giu-đa.
7 Năm thứ ba đời Giô-sa-phát trị vì, người sai
các tôi tớ mình, là Bên-Hai, Ô-ba-đia, Xa-cha-ri,
Na-tha-na-ên, và Mi-ca-gia đi dạy dỗ trong các
thành xứ Giu-đa;
8 có mấy người Lê-vi đi với họ, là Sê-ma-
gia, Nê-tha-nia, Xê-ba-đia, A-sa-ên, Sê-mi-ra-
mốt, Giô-na-than, A-đô-ni-gia, Tô-bi-gia, và Tô-
ba-đô-ni-gia; lại có Ê-li-sa-ma và Giô-ram, hai
thầy tế lễ cũng đi nữa;
9 chúng có đem theo mình sách luật pháp của
Đức Giê-hô-va, đi vòng các thành xứ Giu-đa mà
dạy dỗ dân sự.
10 Đức Giê-hô-va khiến các nước ở bốn phía
của Giu-đa kinh hãi, chẳng dám chinh chiến với
Giô-sa-phát.
11 Có dân Phi-li-tin đem dâng cho Giô-sa-phát
những lễ vật và bạc cống thuế; người A rạp cũng
dẫn đến cho người những bầy súc vật: bảy ngàn

bảy trăm con chiên đực, và bảy ngàn bảy trăm
con dê đực.
12 Giô-sa-phát càng ngày càng cường đại, cho
đến tột bực. Người xây cất trong xứ Giu-đa
những đền đài và thành kho tàng.
13 Người có nhiều công việc trong các thành
Giu-đa, và tại Giê-ru-sa-lem có những lính chiến
mạnh dạn.
14 Đây là sổ kể các người ấy tùy theo nhà tổ
phụ họ; về Giu-đa, có những quan tướng ngàn
người, là Aùt-na làm đầu, người lãnh ba mươi
vạn người mạnh dạn;
15 kế người có Giô-ha-nan làm đầu, người lãnh
hai mươi tám vạn người mạnh dạn;
16 sau người này có A-ma-sia, con trai của Xiếc-
ri, là người vui lòng dâng mình cho Đức Giê-hô-
va, người lãnh hai mươi vạn người mạnh dạn.
17 Về Bên-gia-min có Ê-li-a-đa, là người mạnh
dạn, người lãnh hai mươi vạn quân cầm cung và
khiên;
18 kế người có Giê-hô-xa-bát, người lãnh mười
tám vạn binh đều sắm sửa ra trận.
19 Đó là những người giúp việc vua, trừ ra
những người mà vua đã đặt trong các thành bền
vững khắp xứ Giu-đa.

18

1 Giô-sa-phát đã được nhiều của cải và sự vinh
hiển, bèn kết sui gia cùng A-háp.
2 Cách một vài năm, người đi xuống A-háp tại
Sa-ma-ri, A-háp giết nhiều chiên bò ăn mừng

Giô-sa-phát và dân sự theo người, rồi khuyên
người đi lên hãm đánh Ra-mốt tại Ga-la-át.
3 A-háp, vua Y-sơ-ra-ên, nói với Giô-sa-phát,
vua Giu-đa, rằng: Vua muốn đến cùng tôi hãm
đánh Ra-mốt tại Ga-la-át chăng? Người đáp: Tôi
cũng như vua; dân sự tôi cũng như dân sự vua;
tôi sẽ cùng vua đi chinh chiến.
4 Giô-sa-phát lại nói với vua Y-sơ-ra-ên rằng:
Tôi xin vua hãy cầu vấn Đức Giê-hô-va trước đã.
5 Vua Y-sơ-ra-ên nhóm các tiên tri, số là bốn
trăm người, mà hỏi rằng: Chúng ta có nên đánh
Ra-mốt tại Ga-la-át, hay là chẳng nên? Chúng
đáp rằng: Hãy đi lên; Đức Chúa Trời sẽ phó nó
vào tay vua.
6 Nhưng Giô-sa-phát tiếp rằng: ỳ đây, còn có
một đấng tiên tri nào khác của Đức Giê-hô-va,
để chúng ta hỏi người ấy chăng?
7 Vua Y-sơ-ra-ên đáp với Giô-sa-phát rằng:
Còn có một người tên là Mi-chê con trai của
Giêm-la, nhờ người ấy ta có thể cầu vấn Đức Giê-
hô-va; nhưng tôi ghét người, vì người không hề
nói tiên tri lành về tôi, bèn là dữ luôn. Giô-sa-
phát nói: Xin vua chớ nói như vậy!
8 Vua Y-sơ-ra-ên bèn gọi một hoạn quan đến
mà bảo rằng: Hãy đòi Mi-chê, con trai Giêm-la,
đến lập tức.
9 Vả, vua Y-sơ-ra-ên và Giô-sa-phát, vua Giu-
đa, mỗi người đều mặc đồ triều phục, đang ngồi
trên ngai mình, ở nơi sân đạp lúa tại cửa thành
Sa-ma-ri; còn hết thảy các tiên tri nói tiên tri ở
trước mặt hai vua.

10 Sê-đê-kia, con trai Kê-na-na, làm lấy những
sừng bằng sắt, và nói rằng: Đức Giê-hô-va phán
như vầy: Với các sừng nầy, vua sẽ báng dân Sy-ri
cho đến khi diệt hết chúng nó.
11 Các tiên tri đều nói một cách mà rằng: Hãy
đi lên đánh Ra-mốt tại Ga-la-át; vua sẽ được
thắng, vì Đức Giê-hô-va sẽ phó thành ấy vào tay
vua.
12 Vả, sứ giả đã đi đòi Mi-chê, nói với người
rằng: Nầy những tiên tri đều đồng thinh báo
cáo sự lành cho vua; vậy tôi xin ông cũng hãy
lấy lời như lời của họ mà báo cáo điều lành.
13 Nhưng Mi-chê đáp rằng: Nguyện Đức Giê-
hô-va hằng sống, hễ sự gì Đức Chúa Trời ta sẽ
phán dặn, thì ta sẽ nói cho.
14 Khi người đã đến cùng vua, vua bèn hỏi
rằng: Hỡi Mi-chê, chúng ta có nên hãm đánh
Ra-mốt tại Ga-la-át, hay là chẳng nên đi? Người
đáp: Hãy đi lên, vua sẽ được thắng; chúng nó
sẽ bị phó vào tay hai vua.
15 Vua nói với người rằng: Biết bao lần ta đã
lấy lời thề buộc ngươi nhân danh Đức Giê-hô-va
nói chân thật với ta?
16 Mi-chê đáp: Tôi thấy cả Y-sơ-ra-ên tản lạc
trên các núi như bầy chiên không có người chăn;
và Đức Giê-hô-va có phán rằng: Những kẻ ấy
không có chủ, ai nấy hãy trở về nhà mình bình
an.
17 Vua Y-sơ-ra-ên nói với Giô-sa-phát rằng: Tôi
há chẳng có nói với vua rằng người không nói
tiên tri điều lành về việc tôi, bèn là điều dữ sao?
18 Mi-chê lại tiếp: Vậy, hãy nghe lời của Đức

Giê-hô-va. Tôi thấy Đức Giê-hô-va ngự trên ngôi
Ngài, còn cả đạo binh trên trời đứng chầu bên
hữu và bên tả.
19 Đức Giê-hô-va phán rằng: Ai sẽ đi dụ A-háp,
vua Y-sơ-ra-ên, để người đi lên Ra-mốt tại Ga-la-
át mà ngã chết ở đó? Rồi người nói cách này, kẻ
nói cách khác.
20 Bấy giờ, có một thần đi ra, đứng trước mặt
Đức Giê-hô-va, mà thưa rằng: Tôi sẽ đi dụ người
Đức Giê-hô-va phán hỏi: Dụ làm sao?
21 Thần thưa lại rằng: Tôi sẽ đi ra làm một thần
nói dối trong miệng các tiên tri của người. Đức
Giê-hô-va phán: Phải, ngươi sẽ dụ người được:
Hãy đi, làm như lời.
22 Vậy bây giờ, hãy xem Đức Giê-hô-va đã đặt
một thần nói dối trong miệng các tiên tri của
vua, và Đức Giê-hô-va đã phán sẽ giáng họa trên
vua.
23 Sê-đê-kia, con trai của Kê-na-na, đi đến gần,
vả Mi-chê nơi má, mà rằng: Thần Đức Giê-hô-va
có từ khỏi ta mà đi ngả nào đặng mách bảo cho
ngươi?
24 Mi-chê đáp: Kìa, trong ngày ngươi chạy từ
phòng này qua phòng kia đặng ẩn lánh, thì sẽ
biết điều đó.
25 Vua Y-sơ-ra-ên truyền lịnh rằng: Hãy bắt
Mi-chê dẫn đến A-môn, là quan cai thành, và
cho Giô-ách, con trai của vua,
26 rồi hãy nói: Vua bảo như vầy: Hãy bỏ tù
người này, lấy bánh và nước khổ nạn mà nuôi
nó cho đến khi ta trở về bình an.
27 Mi-chê bèn nói: Nếu vua trở về bình an, ắt

Đức Giê-hô-va không có cậy tôi phán. Người lại
nói: Hỡi chúng dân, hết thảy hãy nghe điều đó!
28 Vậy, vua Y-sơ-ra-ên và Giô-sa-phát, vua Giu-
đa, đồng đi lên Ra-mốt tại ga-la-át.
29 Vua Y-sơ-ra-ên nói với Giô-sa-phát rằng: Tôi
sẽ cải dạng ăn mặc, rồi ra trận; còn vua, hãy
mặc áo xống vua. Vua Y-sơ-ra-ên bèn ăn mặc
cải dạng, rồi hai người đi ra trận.
30 Vả, vua Sy-ri có truyền lịnh cho các quan cai
xe mình rằng: Chớ áp đánh ai hoặc nhỏ hay lớn,
nhưng chỉ một mình vua Y-sơ-ra-ên mà thôi,
31 Xảy khi các quan cai xe thấy Giô-sa-phát, thì
nói rằng: Aáy là vua Y-sơ-ra-ên. Chúng bèn xây
lại đặng áp đánh người. Giô-sa-phát kêu la lớn,
Đức Giê-hô-va tiếp cứu người, và Đức Chúa Trời
khiến chúng dang xa khỏi người.
32 Vậy, xảy khi các quan cai xe thấy chẳng phải
vua Y-sơ-ra-ên, thì thối lại chẳng đuổi theo nữa.
33 Bấy giờ, có một người tình cờ giương cung
bắn vua Y-sơ-ra-ên trúng nhằm vua nơi mối giáp
đâu lại; A-háp nói với người đánh xe mình rằng:
Hãy quay cương lại đem ta ra khỏi hàng quân,
vì ta bị thương nặng.
34 Trong ngày đó thế trận càng thêm dữ dội;
song vua Y-sơ-ra-ên đứng vịn trên xe mình, đối
mặt cùng dân Sy-ri, cho đến buổi chiều; người
chết vào lối mặt trời lặn.

19

1 Giô-sa-phát, vua Giu-đa, trở về bình an nơi
cung mình tại Giê-ru-sa-lem.

2 Giê-hu, con trai của Ha-na-ni, đấng tiên kiến,
đi ra đón vua Giô-sa-phát, mà nói rằng: Vua há
giúp đỡ kẻ hung ác, và thương mến kẻ ghen ghét
Đức Giê-hô-va sao? Bởi cớ đó, có cơn giận của
Đức Giê-hô-va đến trên vua.
3 Nhưng trong vua có điều lành, vì vua có trừ
diệt khỏi xứ những thần A-sê-ra, và rắp lòng tìm
cầu Đức Chúa Trời.
4 Giô-sa-phát ở tại Giê-ru-sa-lem. Đoạn, người
lại đi ra tuần soát dân sự, từ Bê-e-Sê-ba cho đến
núi Eùp-ra-im, dẫn dắt chúng trở về cùng Giê-
hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ họ.
5 Người lập quan xét trong khắp nước, tại các
thành bền vững của Giu-đa, thành nào cũng có.
6 Rồi người bảo các quan xét rằng: Hãy cẩn
thận việc các người làm; vì chẳng phải vì loài
người mà các ngươi xét đoán đâu, bèn là vì Đức
Giê-hô-va; Ngài sẽ ở cùng các ngươi trong việc
xét đoán.
7 Vậy bây giờ, phải kính sợ Đức Giê-hô-va, khá
cẩn thận mà làm; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời
của chúng ta chẳng trái phép công bình, chẳng
thiên vị người, chẳng nhận của hối lộ.
8 Lại Giô-sa-phát cũng chọn mấy người Lê-vi,
thầy tế lễ và trưởng tộc của Y-sơ-ra-ên, đặt họ tại
Giê-ru-sa-lem, đặng vì Đức Giê-hô-va mà đoán
xét và phân xử việc kiện cáo. Chúng đều trở về
Giê-ru-sa-lem.
9 Người dạy biểu chúng rằng: Các ngươi phải
kính sợ Đức Giê-hô-va, lấy lòng trọn lành trung
tín mà làm như vậy.
10 Hễ có anh em các ngươi ở trong các thành

họ, đem đến trước mặt các ngươi việc tranh
tụng nào, hoặc vì sự đổ huyết, hoặc vì phạm
luật lệ và điều răn, giới mạng và pháp độ, thì
các ngươi phải dạy bảo họ chớ phạm tội cùng
Đức Giê-hô-va, e có cơn giận nghịch cùng các
ngươi và anh em các ngươi: các ngươi làm như
vậy, ắt không gây cho mình mắc tội.
11 Nầy thầy tế lễ cả A-ma-ria, sẽ quản lý những
việc thuộc về Đức Giê-hô-va, và Xê-ba-đia, con
trai ỗch-ma-ên, trưởng tộc chi phái Giu-đa, sẽ
quản lý những việc thuộc về vua; trước mặt các
ngươi cũng có những người Lê-vi làm quan cai.
Các ngươi khá làm việc cách can đảm, và Đức
Giê-hô-va sẽ ở cùng người thiện.

20

1 Sau các việc này, xảy có dân Mô-áp, dân Am-
môn, và những người Mao-nít ở cùng họ, kéo
đến đặng đánh giặc với Giô-sa-phát
2 Bấy giờ, có người đến thuật cho Giô-sa-phát,
mà rằng: Có một đám quân rất đông từ bên bờ
kia của biển, từ nước Sy-ri, mà đến hạm đánh
vua; kìa chúng đang ở tại Hát-sát-son-Tha-ma,
cũng gọi là Eân-ghê-đi.
3 Giô-sa-phát sợ hãi, rắp lòng tìm cầu Đức Giê-
hô-va, và rao khắp xứ Giu-đa phải kiêng ăn một
ngày.
4 Giu-đa nhóm lại đặng cầu Đức Giê-hô-va cứu
giúp; người ta ở các thành Giu-đa đều đến đặng
tìm cầu Đức Giê-hô-va.

5 Giô-sa-phát đứng trong hội chúng Giu-đa và
Giê-ru-sa-lem, tại trong đền của Đức Giê-hô-va,
trước hành lang mới,
6 mà cầu nguyện rằng: Lạy Giê-hô-va Đức
Chúa Trời của tổ phụ chúng tôi! Ngài há chẳng
phải là Chúa ở trên các từng trời sao? Há chẳng
phải Đấng quản trị muôn dân muôn nước sao?
ỳ nơi tay Chúa có quyền thế năng lực, chẳng ai
chống trả Chúa cho nổi.
7 Hỡi Đức Chúa Trời chúng tôi! Ngài há chẳng
phải đã đuổi dân ở xứ này khỏi trước mặt dân
Y-sơ-ra-ên của Ngài, mà ban xứ ấy cho dòng dõi
Aùp-ra-ham, là bạn hữu Chúa, làm sản nghiệp
đời đời sao?
8 Chúng đã ở đó, và đã cất cho danh Chúa một
đền thánh mà rằng:
9 Nếu tai họa giáng trên chúng tôi, hoặc gươm
giáo, hoặc sự đoán phạt, hoặc dịch hạch, hay
là cơn đói kém, thì chúng tôi sẽ đứng trước đền
này và trước mặt Chúa (vì danh Chúa ở trong
đền này), mà kêu cầu Chúa trong sự gian nan
chúng tôi, thì Chúa sẽ dủ nghe và giải cứu cho.
10 Trong lúc dân Y-sơ-ra-ên từ xứ Ê-díp-tô lên,
Chúa có cấm họ loán đến xứ dân Am-môn, dân
Mô-áp, và người ở núi Sê-i-rơ; dân Y-sơ-ra-ên xây
khỏi chúng nó, không diệt chúng nó đi;
11 kìa, chúng nó báo lại chúng tôi dường nào,
đến toan đuổi chúng tôi khỏi sản nghiệp Chúa
đã ban cho chúng tôi nhận lấy.
12 Hỡi Đức Chúa Trời chúng tôi ôi, chớ thì Ngài
sẽ không xét đoán chúng nó sao? Vì nơi chúng

tôi chẳng còn sức lực gì đối địch cùng đám quân
đông đảo này đang đến hãm đánh chúng tôi,
và chúng tôi cũng không biết điều gì mình phải
làm; nhưng con mắt chúng tôi ngửa trông Chúa!
13 Cả Giu-đa đều đứng tại trước mặt Đức Giê-
hô-va với các đứa nhỏ, vợ, và con cái mình.
14 Bấy giờ, tại giữa hội chúng, Thần Đức Giê-
hô-va cảm động Gia-ha-xi-ên, con trai Xa-cha-ri,
cháu Bê-na-gia, chắt Giê-hi-ên, chít Ma-tha-nia,
là người Lê-vi thuộc về dòng A-sáp,
15 mà phán rằng: Hỡi các người Giu-đa và dân
cư thành Giê-ru-sa-lem, cùng vua Giô-sa-phát,
hãy nghe! Đức Giê-hô-va phán cho các ngươi
như vầy: Chớ sợ, chớ kinh hãi bởi cớ đám quân
đông đảo này: vì trận giặc này chẳng phải của
các ngươi đâu, bèn là của Đức Chúa Trời.
16 Ngày mai, hãy đi xuống đón chúng nó: kìa,
chúng nó đi lên dốc Xít, các ngươi sẽ gặp chúng
nó nơi đầu trũng, trước mặt đồng vắng Giê-ru-
ên.
17 Trong trận này các ngươi sẽ chẳng cần gì
tranh chiến; hãy dàn ra, đứng yên lặng mà xem
thấy sự giải cứu của Đức Giê-hô-va ở cùng các
ngươi. Hỡi Giu-đa và Giê-ru-sa-lem! chớ sợ, chớ
kinh hãi; ngày mai, hãy đi ra đón chúng nó, vì
Đức Giê-hô-va ở cùng các ngươi.
18 Giô-sa-phát bèn cúi sấp mặt xuống đất; và
cả Giu-đa và dân cư thành Giê-ru-sa-lem đều sấp
mặt xuống trước mặt Đức Giê-hô-va, mà thờ lạy
Ngài.
19 Người Lê-vi về dòng Kê-hát và về dòng Cô-rê
đều đứng dậy cất tiếng lớn mà khen ngợi Giê-hô-

va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên.
20 Buổi sớm mai, chúng đều chổi dậy thật sớm,
kéo ra đồng vắng Thê-cô-a; đang lúc chúng đi,
Giô-sa-phát đứng tại đó, mà nói rằng: Hỡi người
Giu-đa và dân cư thành Giê-ru-sa-lem! hãy nghe
ta: Khá tin cậy Giê-hô-va Đức Chúa Trời các
ngươi, thì các ngươi sẽ vững chắc; hãy tin các
đấng tiên tri Ngài, thì các ngươi sẽ được may
mắn.
21 Khi người đã bàn nghị với dân sự, bèn lập
những người ca xướng cho Đức Giê-hô-va mặc
áo lễ thánh mà đi ra trước cơ binh ngợi khen
Chúa rằng: Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va, vì sự
thương xót Ngài hằng có đời đời.
22 Đang lúc chúng khởi ca hát và ngợi khen
thì Đức Giê-hô-va đặt phục binh xông vào dân
Am-môn, dân Mô-áp và những kẻ ở núi Sê-i-rơ
đã đến hãm đánh Giu-đa; và các dân ấy đều bị
bại.
23 Dân Am-môn và dân Mô-áp dấy lên đánh
dân ở núi Sê-i-rơ, đặng diệt chúng nó đi; khi đã
diệt dân ở Sê-i-rơ rồi, thì chúng lại trở giết lẫn
nhau.
24 Khi dân Giu-đa đến tháp canh nơi đồng
vắng, nhìn đến đám quân đông đảo, thì thấy
những thây nằm sãi trên đất, chẳng có một ai
thoát khỏi được.
25 Giô-sa-phát và dân sự người đến cướp lấy tài
vật của chúng, thấy có nhiều của cải, xác chết,
và đồ quí báu, bèn cướp lấy cho đến chừng đem
đi không đặng; họ cướp lấy tài vật trong ba ngày,
vì là rất nhiều.

26 Qua ngày thứ tư, họ nhóm hiệp tại trũng Bê-
ra-ca, vì nơi đó họ ngợi khen Đức Giê-hô-va; bởi
cớ ấy người ta đặt tên chỗ đó là trũng Bê-ra-ca
cho đến, ngày nay.
27 Hết thảy người Giu-đa và người Giê-ru-sa-
lem cùng Giô-sa-phát đi đầu trước, trở về Giê-
ru-sa-lem cách vui vẻ; vì Đức Giê-hô-va đã làm
cho chúng vui mừng, vì cớ quân thù nghịch
mình bị đánh bại.
28 Chúng gảy đàn cầm, đàn sắt, và thổi sáo mà
trở về Giê-ru-sa-lem, đến đền của Đức Giê-hô-
va.
29 Khi các nước thiên hạ nghe Đức Giê-hô-va
đã đánh bại quân thù nghịch của Y-sơ-ra-ên, thì
lấy làm kinh hãi Đức Chúa Trời.
30 Vậy, nước của Giô-sa-phát được hòa bình, vì
Đức Chúa Trời người ban cho người sự an nghỉ
bốn bên.
31 Vậy, Giô-sa-phát làm vua nước Giu-đa; khi
lên ngôi thì tuổi được ba mươi lăm, và người cai
trị hai mươi lăm năm tại Giê-ru-sa-lem; tên mẹ
người là A-xu-ba, con gái của Si-li.
32 Người đi theo con đường của A-sa, cha
người, không lìa bỏ, làm điều ngay thẳng trước
mặt Đức Giê-hô-va.
33 Song người không trừ bỏ các nơi cao, và dân
sự chưa dốc lòng tìm cầu Đức Chúa Trời của tổ
phụ mình.
34 Các công việc khác của Giô-sa-phát từ đầu
đến cuối, đều chép trong truyện Giê-hu, con trai
Ha-na-ni, và truyện ấy đã đem vào sách các vua
Y-sơ-ra-ên.

35 Sau việc đó, Giô-sa-phát, vua Giu-đa, kết
giao với A-cha-xia, vua Y-sơ-ra-ên; người này ăn
ở rất gian ác.
36 Hai vua hội hiệp nhau đặng đóng tàu vượt
đi Ta-rê-si; họ đóng tàu tại Ê-xi-ôn-Ghê-be.
37 Khi ấy, Ê-li-ê-xe, con trai Đô-đa-va ở Ma-rê-
sa, nói tiên tri về vua Giô-sa-phát, mà rằng: Bởi
vì vua kết giao với A-cha-xia, nên Đức Giê-hô-va
đã hủy phá công việc vua; những tàu bèn bị bể
nát, không vượt đi Ta-rê-si được.

21

1 Giô-sa-phát an giấc cùng tổ phụ mình, được
chôn trong thành Đa-vít với tổ phụ người; Giô-
ram con trai người, cai trị thế cho người.
2 Người có các em ruột, tức là những con trai
Giô-sa-phát: A-xa-ria, Giê-hi-ên, Xa-cha-ri, A-xa-
ria-u, Mi-ca-ên, và Sê-pha-ti-a; các người này
đều là con trai của Giô-sa-phát, vua Y-sơ-ra-ên.
3 Vua cha có ban cho chúng nhiều của cải bằng
bạc và vàng, những bửu vật với các thành vững
bền trong xứ Giu-đa; nhưng người ban ngôi
nước cho Giô-ram, bởi vì người là con trưởng.
4 Khi Giô-ram lên ngôi nước cha mình, làm cho
mình mạnh mẽ, bèn lấy gươm giết các em mình
và mấy người quan trưởng của Y-sơ-ra-ên.
5 Giô-ram được ba mươi hai tuổi, khi lên ngôi
làm vua, và người cai trị tám năm tại Giê-ru-sa-
lem.
6 Người đi trong con đường của các vua Y-sơ-
ra-ên, theo điều nhà A-háp đã làm; vì người có

cưới con gái A-háp làm vợ; người làm điều ác
trước mặt Đức Giê-hô-va.
7 Nhưng, vì Đức Giê-hô-va đã lập giao ước với
Đa-vít, bởi Ngài đã hứa rằng sẽ ban một ngọn
đèn cho người và cho con cháu người đến đời
đời, nên Ngài không muốn diệt nhà Đa-vít.
8 Trong đời Giô-ram, Ê-đôm phản nghịch cùng
Giu-đa, và lập một vua cho mình.
9 Giô-ram với các quan tướng và các xe của
mình, ban đêm chổi dậy, kéo ra đánh Ê-đôm đã
vây phủ mình và các quan cai xe.
10 Song Ê-đôm dấy nghịch, không phục dưới
tay Giu-đa cho đến ngày nay. Cũng trong một
lúc ấy, Líp-na phản nghịch, không phục dưới
tay Giô-ram nữa, bởi vì người đã lìa bỏ Giê-hô-
va Đức Chúa Trời của tổ phụ người.
11 Người cũng lập những nơi cao trong các
núi Giu-đa, xui cho dân cư thành Giê-ru-sa-lem
thông dâm, và khiến cho dân Giu-đa lầm lạc.
12 Đấng tiên tri Ê-li gởi thơ cho Giô-ram, mà
nói rằng: Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Đa-vít,
tổ phụ ông, đã phán như vầy: bởi ngươi không
đi theo đường lối của Giô-sa-phát, cha ngươi,
lại cũng chẳng đi theo con đường của A-sa, vua
Giu-đa,
13 nhưng đã đi theo đường lối của các vua Y-
sơ-ra-ên, xui cho người Giu-đa và dân cư thành
Giê-ru-sa-lem thông dâm y như nhà A-háp đã
làm vậy, và cũng đã giết các em ngươi về nhà
cha của ngươi, là những người tốt hơn ngươi,
14 này Đức Giê-hô-va sẽ giáng họa lớn trên dân

sự ngươi, trên con cái ngươi, trên các vợ ngươi,
cùng trên các tài vật của ngươi;
15 còn chính mình ngươi sẽ bị bịnh trong gan
ruột càng ngày càng nặng cho đến đỗi gan ruột
tan rớt ra.
16 Vả lại, Đức Giê-hô-va khêu lòng dân Phi-li-
tin và dân A rạp ở gần bên dân Ê-thi-ô-bi, nghịch
với Giô-ram;
17 chúng kéo lên hãm đánh Giu-đa, lấn vào
trong cả xứ, đoạt lấy các tài vật thấy trong cung
điện vua, và bắt các vương tử cùng hậu phi của
người đi làm phu tù, đến nỗi trừ ra Giô-a-cha con
trai út người, thì chẳng còn sót lại cho người một
con trai nào hết.
18 Sau các việc ấy, Đức Giê-hô-va hành hại
người, khiến cho bị bịnh bất trị trong ruột.
19 Ngày qua tháng lụn, xảy cuối năm thứ nhì,
thì ruột gan Giô-ram vì bịnh tan rớt ra, và người
chết cách đau đớn dữ tợn; dân sự không xông
thuốc thơm cho người như đã xông cho tổ phụ
người.
20 Khi người lên ngôi, thì tuổi được ba mươi
hai, và người cai trị tám năm tại Giê-ru-sa-lem;
người qua đời chẳng ai tiếc người; người ta chôn
người trong thành Đa-vít, song chẳng phải tại
mồ các vua.

22

1 Dân cư thành Giê-ru-sa-lem lập A-cha-xia,
con trai út của Giô-ram, làm vua thay vì người; vì
đạo quân đến với dân A-rạp xông vào trại quân,

đã giết các con trai lớn hơn người. Aáy vậy, A-
cha-xia, con trai Giô-ram, vua Giu-đa, lên ngôi
làm vua.
2 A-cha-xia được hai mươi tuổi khi người tức
vị; người cai trị một năm tại Giê-ru-sa-lem; tên
mẹ người là A-tha-li, con gái của Oâm-ri.
3 Người cũng đi theo các đường lối của nhà A-
háp; vì mẹ người là kẻ bày mưu giục người làm
điều ác.
4 Người làm những điều ác trước mặt Đức Giê-
hô-va, như nhà A-háp đã làm; vì sau khi vua cha
qua đời, nhà A-háp làm kẻ bày mưu cho người,
gây cho người bị bại hoại.
5 Người cũng theo mưu chước của chúng mà
đi với Giô-ram, con trai A-háp, vua Y-sơ-ra-ên,
đến Ra-mốt tại Ga-la-át, đặng tranh chiến cùng
Ha-xa-ên, vua Sy-ri. Dân Sy-ri làm cho Giô-ram
bị thương.
6 Người bèn trở về Gít-rê-ên, đặng chữa lành
các dấu thương người đã bị tại Ra-ma, khi đánh
giặc với Ha-xa-ên, vua Sy-ri, A-cha-xia, con trai
Giô-ram, vua Giu-đa đi xuống Gít-rê-ên đặng
thăm bịnh Giô-ram, con trai A-háp.
7 Việc A-cha-xia đi đến cùng Giô-ram bởi ý
Đức Chúa Trời, và gây cho người bị bại hoại; vì
khi người đến tận nơi, bèn cùng Giô-ram kéo ra
đánh Giê-hu, con trai Nim-si, là người Đức Giê-
hô-va đã xức dầu cho, đặng trừ diệt nhà A-háp.
8 Xảy đang khi Giê-hu trừ diệt nhà A-háp, lại
gặp được các quan trưởng Giu-đa và các con trai
của anh em A-cha-xia vẫn phục sự người, thì liền
giết chúng nó đi.

9 Người cũng tìm A-cha-xia đang ẩn tại Sa-ma-
ri, người ta bắt người, dẫn đến cùng Giê-hu, rồi
giết người đi, đoạn họ chôn người, vì nói rằng:
Hắn là con trai của Giô-sa-phát, tức người hết
lòng tìm cầu Đức Giê-hô-va. Trong nhà A-cha-
xia chẳng còn ai có thể giữ quyền cai trị nước
được.
10 Vả, khi A-tha-li, mẹ của A-cha-xia, thấy con
trai mình đã chết, bèn chổi dậy diệt cả dòng
giống vua Giu-đa.
11 Nhưng Giô-sa-bát, con gái của vua, bồng
trộm Giô-ách, con trai của A-cha-xia, đem khỏi
vòng các con trai vua mà người ta toan giết, rồi
để nó và kẻ vú nó trong phòng ngủ. Như vậy,
Giô-sa-bát, con gái của vua Giô-ram, vợ thầy tế
lễ Giê-hô-gia-đa, giấu Giô-ách khỏi trước mắt A-
tha-li, và A-tha-li không giết nó được; Giô-sa-bát
là em gái của A-cha-xia.
12 Giô-ách bị ẩn giấu với họ trong sáu năm tại
đền thờ của Đức Chúa Trời; còn A-tha-li cai trị
trên xứ.

23

1 Năm thứ bảy, Giê-hô-gia-đa làm cho mình
nên mạnh, vời các quan tướng cai trăm người,
là A-xa-ria, con trai của Giê-rô-ham, ỗch-ma-ên,
con trai của Giô-ha-nan, A-xa-ria, con trai của
Ô-bết, Ma-a-xê-gia, con trai của A-đa-gia, và Ê-
li-sa-phát, con trai của Xiếc-ri, và lập giao ước
với các người ấy.

2 Những người ấy đi khắp xứ Giu-đa, và từ các
thành Giu-đa nhóm người Lê-vi và các trưởng
tộc của Y-sơ-ra-ên; rồi họ đều đến Giê-ru-sa-
lem.
3 Cả hội chúng đều lập giao ước với vua tại
trong đền thờ của Đức Chúa Trời. Giê-hô-gia-đa
nói với chúng rằng: Nầy con trai của vua sẽ cai
trị theo lời Đức Giê-hô-va đã phán về con cháu
Đa-vít.
4 Nầy điều các ngươi sẽ làm: Một phần ba
trong các ngươi, tức những thầy tế lễ và người
Lê-vi, đến phiên trong ngày sa-bát, sẽ giữ cửa;
5 một phần ba sẽ vào trong cung vua, và một
phần ba ở nơi cửa Giê-sốt; còn cả dân sự sẽ ở
nơi hành lang của đền Đức Giê-hô-va.
6 Chớ để ai vào trong đền của Đức Giê-hô-va
ngoại trừ những thầy tế lễ và các người Lê-vi
phục sự: họ sẽ vào, bởi vì họ thánh sạch, cả dân
sự sẽ giữ mạng lịnh của Đức Giê-hô-va.
7 Người Lê-vi sẽ vây chung quanh vua, ai nấy
đều cầm binh khí nơi tay; hễ ai vào đền thờ thì
sẽ bị giết; các ngươi khá theo hầu vua khi người
đi ra đi vào.
8 Người Lê-vi và cả Giu-đa đều làm theo lời
thầy tế lễ Giê-hô-gia-đa đã dặn bảo; mỗi người
đều lãnh kẻ thủ hạ mình, hoặc những kẻ vào
phiên ngày sa-bát hay là kẻ mãn phiên ngày sa-
bát; vì thầy tế lễ Giê-hô-gia-đa không cho các
phiên đổi về.
9 Thầy tế lễ Giê-hô-gia-đa phát cho các quan
tướng cai trăm người, những giáo, khiên nhỏ và

lớn của vua Đa-vít, để trong đền Đức Chúa Trời.
10 Người khiến dân chúng, ai nấy cầm binh khí
mình, sắp hàng đứng chung quanh vua dài theo
bàn thờ và đền, từ bên hữu đền cho đến bên tả
đền.
11 Đoạn chúng đem vương tử ra, đội mão triều
thiên trên đầu người, và trao luật pháp cho
người, rồi tôn người làm vua; Giê-hô-gia-đa và
các con trai người xức dầu cho người mà rằng:
Vua vạn tuế!
12 Khi A-tha-li nghe tiếng dân sự chạy và chúc
tụng vua, thì đi đến cùng dân sự tại trong đền
Đức Giê-hô-va.
13 Bà xem thấy vua đứng trên cái sạp tại cửa
vào; các quan tướng và kẻ thổi kèn đứng gần
bên vua; còn cả dân sự của xứ đều vui mừng và
thổi kèn, lại có những kẻ ca xướng gảy nhạc khí,
mà ngợi khen Đức Chúa Trời. A-tha-li bèn xé áo
mình mà la lên rằng: Phản ngụy! phản ngụy!
14 Thầy tế lễ Giê-hô-gia-đa đòi ra các quan
tướng cai trăm người được đặt thống quản đạo
quân, mà biểu rằng: Hãy dẫn bà ra ngoài khỏi
hàng quân, hễ ai theo bà, khá giết nó bằng
gươm, vì thầy tế lễ đã dạy rằng: Chớ giết bà tại
trong đền thờ của Đức Giê-hô-va.
15 Chúng bèn vẹt đường cho bà; bà trở vào
cung vua bởi nơi cửa ngựa vào; rồi chúng giết
bà tại đó.
16 Giê-hô-gia-đa bèn lập giao ước với cả dân sự
và với vua, để chúng làm dân sự của Đức Giê-
hô-va.
17 Cả dân sự đều đi đến miễu Ba-anh, phá dỡ

nó, đập bể bàn thờ và hình tượng nó, rồi giết
Ma-than, thầy tế lễ của Ba-anh, tại trước bàn thờ.
18 Chiếu theo ban thứ Đa-vít đã định trong đền
của Đức Giê-hô-va, Giê-hô-gia-đa giao các chức
sự về đền Đức Giê-hô-va vào tay những thầy tế
lễ và người Lê-vi, đặng dân những của lễ thiêu
cho Giê-hô-va cách ca hát vui mừng, y theo đều
đã chép trong luật pháp của Môi-se, và theo lệ
Đa-vít đã định.
19 Người cũng đặt những kẻ canh cửa ở nơi
các cửa đền Đức Giê-hô-va, hầu cho ai bị ô uế
về vô luận sự gì, đều chẳng được vào đó.
20 Người lãnh lấy những quan tướng cai trăm
người, kẻ tước vị và những người quan trưởng
của dân, cùng cả dân sự của xứ, mà rước vua từ
đền Đức Giê-hô-va xuống, đi vào cung vua bởi
cửa trên, rồi đặt vua ngồi trên ngôi nước.
21 Hết thảy dân sự của xứ đều vui mừng, và
thành được bình tịnh. Vả, chúng đã giết A-tha-li
bằng gươm.

24

1 Giô-ách được bảy tuổi khi người lên làm vua;
người cai trị bốn mươi năm tại Giê-ru-sa-lem;
mẹ người tên là Xi-bia, quê ở Bê-e-Sê-ba.
2 Giô-ách làm điều thiện trước mặt Đức Giê-
hô-va trọn đời thầy tế lễ Giê-hô-gia-đa.
3 Giê-hô-gia-đa cưới hai vợ cho Giô-ách; người
sanh được những con trai và con gái.
4 Sau việc này, Giô-ách có ý tu bổ đền của Đức
Giê-hô-va,

5 bèn nhóm những thầy tế lễ và người Lê-vi,
mà bảo rằng: Hãy đi khắp các thành Giu-đa,
thâu lấy tiền bạc của cả Y-sơ-ra-ên, để hằng năm
tu bổ lại cái đền của Đức Chúa Trời các ngươi;
khá làm việc này cho mau. Song người Lê-vi trì
hoãn.
6 Vua vời thầy tế lễ thượng phẩm Giê-hô-gia-
đa, mà bảo rằng: Cớ sao ngươi không có buộc
những người Lê-vi từ Giu-đa và Giê-ru-sa-lem
đem nộp bạc thuế, mà Môi-se, tôi tớ của Đức
Giê-hô-va, đã định cho hội chúng Y-sơ-ra-ên phải
dâng cho trại chứng cớ?
7 Vì A-tha-li, người nữ độc ác kia, và các con
trai nàng đã phá hủy đền của Đức Chúa Trời; và
chúng nó đã dâng các vật thánh của đền Đức
Giê-hô-va cho thần Ba-anh.
8 Vua bèn truyền dạy người ta đóng một cái
hòm, để phía ngoài cửa đền Đức Giê-hô-va.
9 Rồi người ta rao cho khắp xứ Giu-đa và thành
Giê-ru-sa-lem ai nấy phải đem dâng cho Đức
Giê-hô-va tiền thuế mà Môi-se, tôi tớ của Đức
Chúa Trời, đã định về Y-sơ-ra-ên tại trong đồng
vắng.
10 Hết thảy các quan trưởng và cả dân sự đều
vui mừng, đem bạc đến bỏ vào trong hòm cho
đến đầy.
11 Khi người Lê-vi thấy trong hòm đựng nhiều
bạc, bèn đem nó lên giao cho vua kiểm soát; thơ
ký vua và người của thầy tế lễ thượng phẩm đều
đến trút hòm ra, rồi đem để lại chỗ cũ. Mỗi ngày
họ làm như vậy, và thâu được rất nhiều bạc.

12 Vua và Giê-hô-gia-đa giao bạc ấy cho những
kẻ coi sóc công việc trong đền Đức Giê-hô-va; họ
mướn thợ đẽo đá, và thợ mộc, đặng tu bổ đền
Đức Giê-hô-va; cũng mướn những thợ sắt và thợ
đồng đặng sửa lại đền Đức Giê-hô-va.
13 Vậy, các thợ làm công việc, và nhờ tay họ
việc tu bổ được thành; chúng làm lại đền của
Đức Chúa Trời như cũ, và làm cho vững chắc.
14 Khi đã làm xong, chúng bèn đem bạc còn dư
lại đến trước mặt vua và Giê-hô-gia-đa; người ta
dùng bạc ấy làm những đồ lễ về đền Đức Giê-
hô-va, tức những đồ dùng về việc phụng sự, và
về cuộc tế lễ, những chén, và những khí dụng
bằng vàng bằng bạc. Trọn đời Giê-hô-gia-đa,
người ta hằng dâng của lễ thiêu tại đền của Đức
Giê-hô-va luôn luôn.
15 Vả, Giê-hô-gia-đa đã trở về già tuổi rất cao,
rồi qua đời; lúc người thác, được một trăm ba
mươi tuổi.
16 Người ta chôn người tại trong thành Đa-vít
chung với các vua, vì người có công lao trong
Y-sơ-ra-ên, có hầu việc Đức Chúa Trời, và tu bổ
đền của Ngài.
17 Sau khi Giê-hô-gia-đa đã qua đời, các quan
trưởng Giu-đa đến chầu lạy vua. Vua bèn nghe
theo lời của chúng,
18 lìa bỏ đền Đức Giê-hô-va là Đức Chúa Trời
của tổ phụ mình, mà phục sự những thần A-sê-
ra và các hình tượng; tại cớ tội lỗi ấy, bèn có cơn
giận của Chúa nghịch cùng Giu-đa và Giê-ru-sa-
lem.
19 Đức Giê-hô-va sai các đấng tiên tri đến cùng

chúng, để dắt chúng trở lại cùng Đức Giê-hô-va;
nhưng chúng không chịu nghe.
20 Thần của Đức Chúa Trời cảm động Xa-cha-ri,
con trai của thầy tế lễ Giê-hô-gia-đa; người đứng
dậy trước mặt dân sự, mà nói rằng: Đức Chúa
Trời phán như vầy: Cớ sao các ngươi phạm các
điều răn của Đức Giê-hô-va? Các ngươi sẽ chẳng
may mắn được, vì đã lìa bỏ Đức Giê-hô-va, và
Đức Giê-hô-va cũng đã lìa bỏ các ngươi.
21 Chúng bèn phản nghịch với người, và theo
lịnh vua ném đá người tại trong hành lang của
đền Đức Giê-hô-va.
22 Aáy vậy, vua Giô-ách không nhớ đến sự
nhân từ của Giê-hô-gia-đa, cha của A-cha-xia, đã
làm cho mình, nhưng giết con trai người đi; khi
người chết thì có nói rằng: Nguyện Đức Giê-hô-
va xem xét và báo lại cho!
23 Xảy khi đến cuối năm, thì đạo binh Sy-ri kéo
lên hãm đánh Giô-ách; chúng nó loán đến Giu-
đa và Giê-ru-sa-lem, giết các quan trưởng của
dân, rồi gởi hết những của cướp về cho vua tại
Đa-mách.
24 Đạo binh Sy-ri kéo đến có ít người, Đức Giê-
hô-va lại phó một đạo binh rất đông vào tay
chúng nó, bởi vì họ đã lìa bỏ Giê-hô-va Đức Chúa
Trời của tổ phụ mình. Như vậy, dân Sy-ri xử hình
phạt cho Giô-ách.
25 Khi chúng đã bỏ đi rồi (vả chúng để người
ở lại bị đau nặng), các đầy tớ người bèn phản
nghịch cùng người, vì cớ huyết của con trai thầy
tế lễ Giê-hô-gia-đa, giết người tại trên giường, và

người chết; người ta chôn người tại trong thành
Đa-vít, song không phải trong mồ các vua.
26 Nầy là những kẻ dấy nghịch cùng người: Xa-
bát, con trai của Si-mê-át, là đàn bà Am-môn, và
Giô-xa-bát, con trai Sim-rít, là đàn bà Mô-áp.
27 Còn về việc các con trai người, số cống thuế
người phải nộp, và cuộc tu bổ đền của Đức Giê-
hô-va, thảy đều chép trong sách truyện các vua.
A-ma-xia, con trai người, cai trị thế cho người.

25

1 A-ma-xia được hai mươi lăm tuổi khi người
lên ngôi làm vua; người cai trị hai mươi chín
năm tại Giê-ru-sa-lem; mẹ người tên là Giô-a-
đan, quê ở Giê-ru-sa-lem.
2 Người làm điều thiện tại trước mặt Đức Giê-
hô-va, song lòng không được trọn lành.
3 Xảy khi nước người được vững chắc, thì
người xử tử những đầy tớ đã giết cha mình.
4 Nhưng người không xử tử các con trai chúng,
theo điều đã chép trong sách luật pháp của Môi-
se, như Đức Giê-hô-va đã phán dặn rằng: Cha sẽ
chẳng phải chết vì con, con cũng sẽ chẳng phải
chết vì cha; song mỗi người sẽ chết vì tội mình.
5 A-ma-xia nhóm những người Giu-đa, cứ theo
họ hàng của tổ phụ Giu-đa và Bên-gia-min, mà
lập những quan tướng cai ngàn người và cai
trăm người; lại tu bộ những người từ hai mươi
tuổi sấp lên, số cộng được ba mươi vạn người
kén chọn ra trận được cùng có tài cầm giáo và
khiên.

6 Người cũng mộ mười vạn người mạnh dạn
trong Y-sơ-ra-ên, giá một trăm ta lâng bạc.
7 Nhưng có người của Đức Chúa Trời đến nói
với người rằng: Hỡi vua! đạo binh Y-sơ-ra-
ên chớ kéo đi với vua; vì Đức Giê-hô-va chẳng
ở cùng Y-sơ-ra-ên, chẳng ở cùng các con cháu
Eùp-ra-im.
8 Còn nếu vua muốn đi, thì hãy đi đi khá làm
cho mình mạnh mẽ mà chinh chiến đi; Đức Chúa
Trời sẽ khiến vua ngã trước mặt quân thù; vì Đức
Chúa Trời có quyền giúp cho thắng và cũng có
quyền làm cho sa bại.
9 A-ma-xia nói với người Đức Chúa Trời rằng:
Còn về một trăm ta lâng bạc kia, mà ta đã phát
cho đạo binh Y-sơ-ra-ên, thì phải làm sao? Người
của Đức Chúa Trời đáp: Đức Giê-hô-va có thể
ban cho vua nhiều hơn số ấy.
10 Vậy, A-ma-xia phân rẽ đạo binh đã từ Eùp-
ra-im đến cùng người, cho chúng trở về nhà; tại
cớ ấy, chúng giận Giu-đa lắm, và trở về nhà lấy
làm nóng giận phừng.
11 A-ma-xia làm dạn dĩ, kéo dân sự mình đến
trũng Muối, đánh một vạn người của dân Sê-i-
rơ.
12 Dân Giu-đa bắt sống một vạn người đem
chúng nó lên trên chót hòn đá, rồi từ trên chót
hòn đá xô chúng nó xuống, thảy đều bị giập chết
hết.
13 Còn đạo binh mà A-ma-xia khiến trở về,
không cho đi ra trận với mình, thì xông vào
các thành Giu-đa, từ Sa-ma-ri cho đến Bết-Hô-
rôn, đánh giết ba ngàn người tại đó, và cướp lấy

nhiều của cải.
14 Khi A-ma-xia đánh được dân Ê-đôm trở về,
thì đem các thần của dân Sê-i-rơ về, lập lên làm
thần của mình, quì lạy trước mặt chúng nó, và
đốt hương cho.
15 Vì vậy, cơn thạnh nộ của Đức Giê-hô-va nổi
lên cùng A-ma-xia, Ngài sai một đấng tiên tri đến
nói với người rằng: Cớ sao ngươi đi cầu các thần
không giải cứu được dân tộc thờ lạy chúng nó
khỏi tay ngươi?
16 Xảy khi đấng tiên tri tâu với vua, thì vua bảo
người rằng: Ta há lập ngươi làm mưu sĩ cho vua
sao? Hãy thôi đi, kẻo ta đánh ngươi chăng Đấng
tiên tri bèn thôi, và nói rằng: Tôi biết rằng Đức
Giê-hô-va đã quyết định hủy diệt vua, bởi vì vua
đã làm điều ấy, và không nghe lời tôi.
17 A-ma-xia, vua Giu-đa, mưu nghị rồi, thì sai
đến Giô-ách, con trai Giô-a-cha, cháu Giê-hu,
vua Y-sơ-ra-ên, mà nói rằng: Hãy đến, để chúng
ta thấy nhau.
18 Giô-ách, vua Y-sơ-ra-ên, sai sứ đến A-ma-
xia, vua Giu-đa, mà nói rằng: Cây gai ở Li-ban
có sai đến nói với cây bá hương ở Li-ban rằng:
Hãy gả con gái ngươi cho con trai ta làm vợ. Song
có một con thú đồng ở Li-ban đi ngang qua, giày
đạp cây gai đi.
19 Ngươi nói: Nầy ta đã đánh Ê-đôm! Lòng
ngươi lại tự cao tự khoe. Bây giờ, khá ở trong
nhà ngươi, cớ sao làm cho mình mắc họa, và
khiến cho ngươi và Giu-đa phải sa ngã?
20 A-ma-xia không nghe lời, vì điều đó do ý Đức

Chúa Trời, để phó chúng vào tay kẻ thù nghịch,
bởi vì chúng có tìm kiếm các thần của Ê-đôm.
21 Giô-ách, vua Y-sơ-ra-ên, kéo lên; người và
A-ma-xia, vua Giu-đa, bèn thấy nhau tại Bết-Sê-
mết trong xứ Giu-đa.
22 Quân Giu-đa bị quân Y-sơ-ra-ên đánh đuổi,
bèn chạy trốn, ai về trại nấy.
23 Tại Bết-Sê-mết, Giô-ách vua Y-sơ-ra-ên, bắt
A-ma-xia, vua Giu-đa, con trai Giô-ách, cháu Giô-
a-cha, điệu người về Giê-ru-sa-lem; đoạn người
phá vách thành từ cửa Eùp-ra-im cho đến cửa
Góc, một khúc dài bốn trăm thước.
24 Người lấy hết vàng, bạc, và những khí dụng
ở trong đền của Đức Chúa Trời, có Ô-bết-Ê-đôm
coi giữ, cùng các bửu vật của cung vua; người
cũng bắt kẻ cầm làm tin, rồi trở về Sa-ma-ri.
25 A-ma-xia, con trai Giô-ách, vua Giu-đa còn
sống mười lăm năm nữa, sau khi Giô-ách, con
trai Giô-a-cha, vua Y-sơ-ra-ên, đã băng hà.
26 Các công việc khác của A-ma-xia từ đầu đến
cuối, đều đã chép trong sách các vua Giu-đa và
Y-sơ-ra-ên.
27 Vả từ khi A-ma-xia xây bỏ Đức Giê-hô-va về
sau, thì có người phản nghịch cùng người tại Giê-
ru-sa-lem, người bèn chạy trốn đến La-ki; song
người ta sai đuổi theo người đến La-ki, và giết
người tại đó.
28 Đoạn người ta có chở thây người về trên
ngựa, chôn người tại trong thành Giu-đa chung
cùng các tổ phụ người.

26

1 Cả dân Giu-đa đều lập Ô-xia làm vua thế cho
A-ma-xia, cha người; tuổi người được mười sáu.
2 Sau khi vua cha đã an giấc với các tổ phụ,
người xây cất Ê-lốt, và khôi phục nó cho Giu-đa.
3 Ô-xia được mười sáu tuổi, khi người lên làm
vua; người cai trị năm mươi hai năm tại Giê-ru-
sa-lam; mẹ người tên là Giê-cô-lia, quê ở Giê-ru-
sa-lem.
4 Người làm điều thiện trước mặt Đức Giê-hô-
va, y theo mọi điều A-ma-xia, cha người đã làm.
5 Trong đời Xa-cha-ri, là người thông hiểu các
dị tượng của Đức Chúa Trời, thì Ô-xia rắp lòng
tìm kiếm Đức Chúa Trời; và người tìm kiếm bao
lâu; thì Đức Chúa Trời khiến cho người đặng
may mắn bấy lâu.
6 Người kéo ra chiến tranh với dân Phi-li-tin
đánh đổ tường thành Gát, tường thành Giáp-nê,
và tường thành Aùch-đốt; người xây cất những
thành trong địa hạt Aùch-đốt và tại đất người
Phi-li-tin.
7 Đức Chúa Trời giúp đỡ người được thắng dân
Phi-li-tin, dân A rạp ở tại Gu-rơ-Ba-anh, và dân
Ma-ôn.
8 Dân Am-môn cũng tiến cống cho Ô-xia; danh
tiếng người đồn đến cõi Ê-díp-tô, vì người đã trở
nên rất cường thạnh.
9 Ô-xia cũng xây những tháp tại Giê-ru-sa-lem,
trên cửa Góc, trên cửa Trũng, và trên Góc tường,
làm cho nó vững chắc.
10 Người cũng cất những tháp trong đồng

vắng, đào nhiều giếng, vì có nhiều súc vật trong
đất đồng bằng và trên đồng cao; cũng có những
người làm ruộng, kẻ trồng nho trên núi và tại
Cạt-mên, vì người thích việc canh nông.
11 Ô-xia có một đạo binh sẵn đi chinh chiến,
kéo ra trận từ tốp, tùy số tu bộ mà thơ ký Giê-
hi-ên, và quan giám thị Ma-a-xê-gia đã làm, có
Ha-na-nia, đại thần của vua, cai quản.
12 Trọn số các trưởng tộc, tức là những người
mạnh dạn, là hai ngàn sáu trăm người.
13 Chúng quản lãnh một đạo binh ba mươi vạn
bảy ngàn năm trăm người, đều hay đánh giặc
cách mạnh dạn, hầu giúp vua đối địch với cừu
địch.
14 Ô-xia sắm sửa cho cả đạo binh những khiên,
giáo, mũ, giáp, cung, và những đá tràn h.
15 ỳ Giê-ru-sa-lem, người khiến tay kỹ sư chế
tạo những máy dùng đặt trên các tháp, và trên
chót đồn lũy, đặng bắn tên và đá lớn. Danh tiếng
người đồn ra phương xa; bởi vì người được Chúa
giúp đỡ cách lạ thường, cho đến trở nên cường
thạnh.
16 Song khi người được trở nên cường thạnh,
lòng bèn kiêu ngạo, đến đỗi làm điều ác, phạm
tội cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời của người; vì
người vào trong đền thờ Đức Giê-hô-va, xông
hương trên bàn thờ xông hương.
17 Thầy tế lễ A-xa-ria vào sau người, có tám
mươi thầy tế lễ, đều là người mạnh dạn, đồng
đi theo.
18 Chúng cản cự vua Ô-xia mà rằng: Hỡi vua Ô-

xia, chẳng phải phần vua xông hương cho Đức
Giê-hô-va đâu, bèn là phần của những thầy tế
lễ, con cháu A-rôn, đã được biệt riêng ra thánh
đặng xông hương vậy. Hãy đi ra khỏi đền thánh,
vì vua đã phạm tội; lại vì việc này Đức Giê-hô-va
sẽ chẳng làm cho vua được vinh hiển đâu
19 Ô-xia bèn nổi giận; người cầm nơi tay một
cái bình hương toan xông hương; và đang khi
người nổi giận cùng những thầy tế lễ, phung bèn
nổi lên nơi trán người trước mặt những thầy tế
lễ, tại trong đền của Đức Giê-hô-va ở gần bên
bàn thờ xông hương.
20 A-xa-ria, thầy tế lễ thượng phẩm, và hết thảy
thầy tế lễ khác ngó xem người, thấy người bị
bịnh phung ở nơi trán, bèn đuổi người ra khỏi
đó; và chính người cũng lật đật ra, vì Đức Giê-
hô-va đã hành hại người.
21 Ô-xia bị bịnh phung cho đến ngày băng hà;
và vì bị phung phải ở riêng ra trong một nhà
khác, chẳng còn được vào đền của Đức Giê-hô-
va nữa; Giô-tham, con trai người, quản lý cung
vua, và xét đoán dân sự của nước.
22 Đấng tiên tri Ê-sai, con trai của A-mốt, đã
biên chép các công sự khác của Ô-xia từ đầu đến
cuối.
23 Ô-xia an giấc cùng tổ phụ người, và người
ta chôn người chung với tổ phụ người tại ruộng
lăng tẩm của các vua; vì người ta nói rằng:
Người bị phung. Giô-tham, con trai người, cai
trị thế cho người.

27

1 Giô-tham được hai mươi lăm tuổi khi người
lên ngôi làm vua, và người cai trị mười sáu năm
tại Giê-ru-sa-lem; mẹ người tên là Giê-ru-sa, con
gái của Xa-đốc.
2 Người làm điều thiện trước mặt Đức Giê-hô-
va, y theo mọi điều Ô-xia, cha người, đã làm;
song người không vào đền thờ của Đức Giê-hô-
va; còn dân sự lại càng làm luông tuồng nữa.
3 Người xây cửa trên của đền Đức Giê-hô-va,
và xây nhiều trên tường thành Ô-phên.
4 Người cũng xây những thành trong miền núi
Giu-đa, và đền đài cùng những tháp ở trên rừng.
5 Người đánh giặc với vua dân Am-môn, và
thắng được chúng. Trong năm đó, dân Am-môn
nộp cho người một trăm ta lâng bạc một vạn cô-
rơ lúa miến, và một vạn cô-rơ lúa mạch. Trong
năm thứ nhì và thứ ba, dân Am-môn cũng tiến
cống người số ấy.
6 Vậy, Giô-tham trở nên cường thạnh, bởi vì
người đi đường chánh đáng trước mặt Đức Giê-
hô-va, là Đức Chúa Trời mình.
7 Các công việc khác của Giô-tham, hết thảy
những chiến trận và đường lối của người, đều
chép trong sách các vua Y-sơ-ra-ên và Giu-đa.
8 Người được hai mươi lăm tuổi khi lên làm
vua, và người cai trị mười sáu năm tại Giê-ru-
sa-lem.
9 Người an giấc cùng tổ tiên mình, người ta
chôn người tại trong thành Đa-vít; đoạn A-cha,
con trai người, cai trị thế cho người.

28

1 A-cha được hai mươi tuổi khi người lên ngôi
làm vua; người cai trị mười sáu năm tại Giê-ru-
sa-lem, chẳng làm điều thiện trước mặt Đức Giê-
hô-va y như Đa-vít, tổ phụ người, đã làm;
2 nhưng người đi theo đường lối của các vua
Y-sơ-ra-ên, lại cũng làm những hình tượng đúc
cho thần Ba-anh,
3 đốt hương trong trũng con Hi-nôm, và thiêu
con cái mình nơi lửa, theo sự gớm ghiếc của các
dân tộc mà Đức Giê-hô-va đã đuổi khỏi trước
mặt dân Y-sơ-ra-ên.
4 Người dâng của lễ và xông hương trên các
nơi cao, trên các gò nổng và dưới các cây rậm.
5 Vì vậy, Giê-hô-va Đức Chúa Trời người phó
người vào tay vua Sy-ri; quân Sy-ri đánh được
người, bắt trong dân người rất nhiều phu tù, và
dẫn về Đa-mách, Người cũng bị phó vào tay vua
Y-sơ-ra-ên, làm cho người phải thất trận cả thể.
6 Vả, Phê-ca, con trai của Rê-ma-lia, giết trong
một ngày mười hai vạn người Giu-đa, thảy đều
là người mạnh dạn; bởi vì chúng đã lìa bỏ Giê-
hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ mình.
7 Xiếc-ri, một người mạnh dạn ở đất Eùp-ra-
im, giết Ma-a-xê-gia, con trai vua, A-ri-kham,
quan cai cung vua, và Eân-ca-na, quan tể tướng.
8 Người Y-sơ-ra-ên bắt trong anh em mình hai
mươi vạn người phu tù, cả đàn bà, con trai, con
gái; cũng cướp lấy nhiều của cải mà đem về Sa-
ma-ri.
9 ỳ tại đó, có một đấng tiên tri của Đức Giê-

hô-va, tên là Ô-đết, đi ra đón đạo binh đang trở
về Sa-ma-ri, mà nói rằng: Nầy bởi vì Giê-hô-va
Đức Chúa Trời của tổ phụ các ngươi nổi giận
cùng Giu-đa, nên Ngài đã phó chúng vào tay các
ngươi, các ngươi có giết chúng trong cơn căm
giận dữ quá đến đỗi thấu đến trời.
10 Bây giờ, các ngươi lại toan bắt phục các
người Giu-đa và người Giê-ru-sa-lem làm tôi trai
tớ gái cho các ngươi sao! Còn về các ngươi, các
ngươi há chẳng có phạm tội cùng Giê-hô-va Đức
Chúa trời của các ngươi sao?
11 Vậy bây giờ, khá nghe ta, cho về những phu
tù mà các ngươi đã bắt trong anh em các ngươi
vì cơn giận của Đức Giê-hô-va nổi phừng cùng
các ngươi.
12 Khi ấy, có mấy người trong các quan trưởng
của dân Eùp-ra-im, là A-xa-ria, con trai của Giô-
ha-nan, Bê-rê-kia, con trai của mê-si-lê-mốt, Ê-
xê-chia, con trai của Sa-lum, và A-ma-sa con trai
của Hát-lai, đều đứng dậy nghịch cùng những
kẻ đi đánh giặc trở về, mà rằng:
13 Các ngươi chớ đem những phu tù vào đây;
vì các ngươi toan làm điều gây cho chúng ta mắc
tội cùng Đức Giê-hô-va, đặng gia thêm vào tội và
ác của chúng ta; vì tội lỗi chúng ta thật lớn và
Chúa nổi giận phừng phừng cùng Y-sơ-ra-ên
14 Quân lính bèn thả các phu tù và bỏ của cải
tại trước mặt các quan trưởng và cả hội chúng.
15 Những người đã kể tên trước đây, bèn chổi
dậy, dẫn các phu tù ra, lấy của cướp mặc cho các
người trong họ bị trần truồng; chúng mặc quần

áo và mang giày cho họ, cho ăn, uống, và xức
dầu cho, cùng để những người yếu đuối cỡi lừa,
rồi đưa họ về cùng anh em mình, đến Giê-ri-cô,
thành cây chà là; đoạn chúng trở về Sa-ma-ri.
16 Trong lúc đó, vua A-cha sai sứ đi cầu vua
A-si-ri tiếp cứu mình
17 Vì dân Ê-đôm đã trở lại đánh Giu-đa và bắt
dẫn những phu tù về.
18 Dân Phi-li-tin cũng xông vào các thành tại
xứ đồng bằng và tại miền nam xứ Giu-đa, chiếm
lấy Bết-Sê-mết, A-gia-lôn, Ghê-đê-rốt, Sô-cô, và
các làng địa hạt nó, Thim-na và các làng địa hạt
nó, Ghim-xô và các làng địa hạt nó, rồi chúng
nó ở tại các nơi ấy.
19 Bởi cớ A-cha, vua Giu-đa, Đức Giê-hô-va có
hạ Giu-đa xuống, vì A-cha đã xui cho dân Giu-đa
buông tuồng, và phạm tội nặng cùng Đức Giê-
hô-va.
20 Tiếc-lát Phin-nê-se, vua A-si-ri, đến cùng
người, và hà hiếp người, song chẳng tiếp cứu
chút nào.
21 A-cha thâu lấy những đồ nơi đền của Đức
Giê-hô-va, trong cung vua, và trong nhà các
quan trưởng, rồi giao vật ấy cho vua A-si-ri; song
người cũng không tiếp cứu.
22 Trong cơn hoạn nạn, vua A-cha lại càng
phạm tội cùng Đức Giê-hô-va;
23 người cúng tế các thần của dân Đa-mách, là
dân đã đánh mình; người nói rằng: Bởi vì các
thần của vua Sy-ri đã phù trợ họ, nên ta sẽ cúng
tế các thần ấy, hầu cho các thần ấy cũng phù
trợ ta nữa. Song le chúng nó gây cho vua và cả

Y-sơ-ra-ên phải sa ngã.
24 A-cha góp lấy các khí dụng của đền Đức
Chúa Trời, đập bể nó ra, và đóng các cửa đền
của Đức Giê-hô-va; đoạn lập lấy cho mình những
bàn thờ trong mỗi nơi xó góc của thành Giê-ru-
sa-lem.
25 Trong các thành xứ Giu-đa, người dựng lên
những nơi cao đặng xông hương cho các thần
khác mà chọc giận Giê-hô-va Đức Chúa Trời của
tổ phụ người.
26 Vả, các chuyện khác của người, thói ăn cách
ở người từ đầu đến cuối, đều chép trong sách
các vua Giu-đa và Y-sơ-ra-ên.
27 A-cha an giấc cùng tổ phụ mình, và người
ta chôn người trong thành Giê-ru-sa-lem; song
không để người nơi lăng tẩm các vua Y-sơ-ra-ên.
Ê-xê-chia con trai người, cai trị thế cho người.

29

1 Ê-xê-chia được hai mươi lăm tuổi khi người
lên ngôi làm vua; người cai trị hai mươi chín
năm tại Giê-ru-sa-lem; mẹ người tên là A-bi-gia,
con gái của Xa-cha-ri.
2 Người làm điều thiện trước mặt Đức Giê-hô-
va, y theo mọi điều Đa-vít, tổ phụ người, đã làm.
3 Tháng giêng năm đầu người trị vì, người mở
các cửa đền của Đức Giê-hô-va, và sửa sang lại.
4 Người đòi những thầy tế lễ và người Lê-vi
đến, hiệp chúng lại tại nơi phố phía đông,
5 mà bảo rằng: Hỡi người Lê-vi, hãy nghe ta!
Bây giờ khá dọn mình ra thánh, và dọn đền của

Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi cho thánh
sạch, cùng cất những điều dơ dáy khỏi nơi đền
thánh đi.
6 Vì các tổ phụ chúng ta đã phạm tội, làm điều
ác trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta,
lìa bỏ Ngài, ngảnh mặt khỏi nơi ngự của Đức
Giê-hô-va, và xây lưng lại Ngài.
7 Chúng lại đóng các hiên cửa, tắt các đèn,
không xông hương và không dâng của lễ thiêu
tại nơi thánh cho Đức Giê-hô-va của Y-sơ-ra-ên.
8 Vì vậy cơn thạnh nộ của Đức Giê-hô-va giáng
trên Giu-đa và Giê-ru-sa-lem, và Ngài phó chúng
vào sự khổ sở, sự bại hoại, và sự chê bai, y như
các ngươi đã thấy tận mắt mình.
9 Nầy, vì cớ ấy mà các tổ phụ ta bị gươm ngã
chết, các con trai, con gái, và vợ ta, phải bị bắt
dẫn đi làm phu tù.
10 Bây giờ, ta có ý lập giao ước cùng Giê-hô-va
Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, để cơn thạnh nộ
Ngài lìa khỏi chúng ta.
11 Hỡi các con, chớ trì hoãn nữa, vì Đức Giê-hô-
va có chọn các ngươi làm đầy tớ Ngài, để đứng
trước mặt Ngài, hầu việc và xông hương cho
Ngài.
12 Những người Lê-vi bèn chổi dậy; về dòng
Kê-át có Ma-hát, con của A-ma-sai, và Giô-ên, con
trai của A-sa-ria; về dòng Mê-ra-ri có Kích, con
trai Aùp-đi, và A-xa-ria, con trai Giê-ha-lê-le; về
dòng Ghẹt-sôn có Giô-a, con trai của Xim-ma, Ê-
đen, con trai của Giô-a;
13 về dòng Ê-lít-sa-phan có Sim-ri và Giê-i-ên;

về dòng A-sáp có Xa-cha-ri và Ma-tha-nia;
14 về dòng Hê-man có Giê-hi-ên và Si-mê-i; về
dòng Giê-đu-thun có Sê-ma-gia và U-xi-ên.
15 Chúng hiệp anh em mình lại, dọn mình cho
sạch, rồi cứ theo lịnh vua truyền dạy, và lời phán
của Đức Giê-hô-va, họ đi vào làm sạch đền của
Đức Giê-hô-va.
16 Những thầy tế lễ đi vào trong đền của Đức
Giê-hô-va, đặng dọn nó cho sạch; phàm điều gì
dơ dáy thấy ở trong đền của Đức Giê-hô-va, họ
lấy liệng ra ngoài ở nơi hành lang của đền; rồi
người Lê-vi lấy nó đem quăng ở ngoài tại trong
khe Xết-rôn.
17 Ngày mồng một tháng giêng, chúng khởi
việc dọn đền cho sạch; qua ngày mồng tám
tháng ấy, chúng đến nơi hiên cửa của Đức Giê-
hô-va; trong tám ngày họ dọn đền của Đức Giê-
hô-va cho sạch; và qua ngày mười sáu tháng
giêng công việc làm xong.
18 Chúng vào cung vua Ê-xê-chia, mà nói rằng:
Chúng tôi đã dọn sạch cả đền Đức Giê-hô-va, bàn
thờ của lễ thiêu và các đồ dùng nó, cái bàn sắp
bánh trần thiết và các đồ dùng nó;
19 Lại những khí dụng mà vua A-cha quăng
bỏ, trong đời người trị vì, lúc người phạm tội,
thì chúng tôi đã sắp sửa lại và dọn ra sạch; kìa,
nó ở trước mặt bàn thờ của Đức Giê-hô-va.
20 Vua Ê-xê-chia dậy sớm, nhóm hiệp các quan
trưởng trong thành, và lên đền của Đức Giê-hô-
va;
21 đem theo bảy con bò đực, bảy con chiên đực,
bảy con chiên con, và bảy con dê đực đặng làm

của lễ chuộc tội cho nước, cho đền thánh, và cho
Giu-đa. Vua biểu những thầy tế lễ, con cháu của
A-rôn, dâng các con sinh ấy trên bàn thờ của
Đức Giê-hô-va.
22 Chúng bèn giết các con bò đực, thầy tế lễ
hứng lấy huyết mà rảy trên bàn thờ; rồi giết các
con chiên đực và rảy huyết trên bàn thờ; chúng
cũng giết các con chiên con, và rảy huyết trên
bàn thờ.
23 Đoạn, chúng đem các con dê đực dùng về
của lễ chuộc tội lại gần tại trước mặt vua và hội
chúng, đặt tay mình trên chúng nó,
24 rồi, thầy tế lễ giết chúng nó, hứng lấy huyết
rảy trên bàn thờ đặng làm lễ chuộc tội cho cả Y-
sơ-ra-ên; vì vua có dạy rằng của lễ thiêu và của
lễ chuộc tội phải dâng lên vì cả Y-sơ-ra-ên.
25 Vua đặt người Lê-vi ở trong đền Đức Giê-hô-
va cầm chập chỏa, đàn cầm, đàn sắt, tùy theo lệ
định của Đa-vít, của Gát, là đấng tiên kiến của
vua, và của tiên tri Na-than; vì lệ định ấy do nơi
Đức Giê-hô-va cậy các tiên tri Ngài mà dạy biểu.
26 Các người Lê-vi đứng cầm nhạc khí của Đa-
vít, còn những thầy tế lễ cầm còi.
27 Ê-xê-chia truyền dâng của lễ thiêu, và đang
lúc khởi dâng của lễ thiêu, thì khởi hát bài ca
khen ngợi Đức Giê-hô-va, có còi thổi và nhạc khí
của Đa-vít, vua Y-sơ-ra-ên, họa thêm.
28 Cả hội chúng thờ lạy, người ca hát đều hát,
và kẻ thổi kèn đều thổi kèn, cho đến đã xông
của lễ thiêu đoạn.
29 Khi dâng của lễ thiêu xong, vua và các người

ở với vua bèn cúi xuống thờ lạy.
30 Vả lại, vua Ê-xê-chia và các quan trưởng
biểu người Lê-vi hát ngợi khen Đức Giê-hô-va
bằng lời của Đa-vít và của A-sáp, là đấng tiên
kiến; chúng bèn hát ngợi khen cách vui mừng,
rồi cúi đầu xuống mà thờ lạy.
31 Ê-xê-chia cất tiếng nói rằng: Bây giờ các
ngươi đã biệt mình riêng ra thánh cho Đức Giê-
hô-va; vậy hãy đến gần, đem những hi sinh và
của lễ cảm tạ vào trong đền của Đức Giê-hô-va.
Hội chúng bèn dẫn đến những hi sinh và của lễ
cảm tạ; còn kẻ nào vui lòng thì đem dâng những
của lễ thiêu.
32 Số con sinh dùng về của lễ thiêu mà hội
chúng đem đến là bảy mươi con bò đực, một
trăm con chiên đực, và hai trăm con chiên con;
họ dùng các thú đó làm của lễ thiêu cho Đức
Giê-hô-va.
33 Cũng biệt riêng ra thánh sáu trăm con bò
đực và ba ngàn con trừu.
34 Song thầy tế lễ chỉ có ít quá, không đủ lột
da các con sinh dùng về của lễ thiêu vì vậy anh
em họ, là người Lê-vi, bèn giúp đỡ họ cho đến
khi xong công việc, và những thầy tế lễ đã dọn
mình thánh sạch; vì người Lê-vi có lòng thành
dọn mình thánh sạch hơn những thầy tế lễ.
35 Lại cũng có nhiều của lễ thiêu, mỡ của lễ
thù ân, và lễ quán cặp theo mỗi của lễ thiêu.
Vậy, cuộc tế lễ trong đền Đức Giê-hô-va đã lập
lại rồi.
36 Ê-xê-chia và cả dân sự đều vui mừng về điều

Đức Chúa Trời đã sắm sửa cho dân sự; bởi công
việc ấy thình lình mà làm thành.

30

1 Ê-xê-chia sai sứ đến cả Y-sơ-ra-ên và Giu-đa,
cũng viết thơ cho người Eùp-ra-im và người Ma-
na-se, đòi chúng tới đền Đức Giê-hô-va tại Giê-
ru-sa-lem, đặng giữ lễ Vượt qua cho Giê-hô-va
Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên.
2 Vua và các quan trưởng cùng cả hội chúng
ở Giê-ru-sa-lem hội nghị nhau, định dự lễ Vượt
qua trong tháng hai;
3 vì chúng không thể dự lễ trong lúc ấy, bởi
số thầy tế lễ dọn mình thánh sạch không đủ, và
dân sự chưa nhóm lại tại Giê-ru-sa-lem.
4 Vua và cả hội chúng đều lấy việc ấy làm phải;
5 bèn nhất định rao truyền khắp xứ Y-sơ-ra-
ên, từ Bê-e-Sê-ba cho đến Đan, khiến người ta
đến dự lễ Vượt qua của Giê-hô-va Đức Chúa Trời
của Y-sơ-ra-ên, tại Giê-ru-sa-lem; vì từ lâu nay
chúng không có dự lễ ấy như đã chép trong luật
lệ.
6 Vậy, các trạm vâng mạng đem thơ của vua và
của các quan trưởng đi khắp xứ Y-sơ-ra-ên và xứ
Giu-đa, thơ rằng: Hỡi con cháu Y-sơ-ra-ên, hãy
trở lại cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Aùp-ra-
ham, của Y-sác và của Y-sơ-ra-ên, hầu cho Ngài
trở lại cùng những kẻ còn sót lại trong các ngươi
mà được thoát khỏi tay các vua A-si-ri.
7 Chớ nên giống như tổ phụ và anh em các
ngươi đã phạm tội cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời

của tổ phụ họ, đến đỗi Ngài phó chúng vào sự
hư bại, như các ngươi đã thấy.
8 Bây giờ, chớ cứng cổ như tổ phụ các ngươi
hãy giơ tay mình ra cho Đức Giê-hô-va, vào trong
nơi thánh mà Ngài đã biệt riêng ra thánh đời
đời, và hầu việc Giê-hô-va Đức Chúa Trời của
các ngươi, để cơn giận phừng của Ngài xây khỏi
các ngươi.
9 Vì nếu các ngươi trở lại cùng Đức Giê-hô-va,
thì anh em và con cái của các ngươi sẽ được ơn
trước mặt những kẻ bắt họ làm phu tù, và họ
sẽ được trở về trong xứ này; bởi Giê-hô-va Đức
Chúa Trời của các ngươi có lòng nhân từ và hay
thương xót, sẽ không xây mặt khỏi các ngươi,
nếu các ngươi trở lại cùng Ngài.
10 Các trạm đi thành này qua thành kia, trong
khắp xứ Eùp-ra-im, Ma-na-xe, và cho đến đất Sa-
nu-lôn; song người ta chê cười nhạo báng chúng
11 Dầu vậy, cũng có mấy người trong A-se, Ma-
na-se, và Sa-bu-lôn chịu hạ mình xuống và đến
Giê-ru-sa-lem.
12 Đức Chúa Trời cũng cảm động người Giu-đa,
đồng lòng vâng mạng lịnh của vua và các quan
trưởng đã truyền ra, theo lời của Đức Giê-hô-va.
13 Tháng hai, có nhiều người nhóm lại tại Giê-
ru-sa-lem, một hội rất đông đảo, đặng giữ lễ
bánh không men.
14 Chúng chổi dậy, cất hết các bàn thờ ở trong
Giê-ru-sa-lem, và những bình đốt hương, rồi
đem liệng nó trong khe Xết-rôn.
15 Ngày mười bốn tháng hai, người ta giết con

sinh về lễ Vượt qua; còn những thầy tế lễ và
người Lê-vi, thì lấy làm hổ thẹn, bèn dọn mình
thanh sạch, và đem những của lễ thiêu vào trong
đền Đức Giê-hô-va.
16 Chúng đều đứng trong chỗ mình, theo
thường lệ đã định trong luật pháp của Môi-se,
người của Đức Chúa Trời; và những thầy tế lễ
nhận lấy huyết nơi tay người Lê-vi mà rảy ra.
17 Trong hội chúng còn nhiều người chưa dọn
mình thanh sạch; vì vậy người Lê-vi phải giết
dâng con sinh về lễ Vượt qua thế cho mỗi người
không thanh sạch, để làm họ nên thanh sạch
cho Đức Giê-hô-va.
18 Vì trong dân sự, nhất là trong dân Eùp-
ra-im, Ma-na-se, Y-sa-ca, và Sa-bu-lôn có nhiều
người không dọn mình thanh sạch, lại ăn lễ Vượt
qua, chẳng theo lệ đã chép; vì Ê-xê-chia có cầu
nguyện cho chúng, mà rằng:
19 Nguyện Đức Giê-hô-va là Đấng nhân từ, tha
tội cho những người đã hết lòng tìm kiếm Giê-
hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ họ, mặc dầu
không theo lệ tẩy uế của đền thánh mà dọn mình
cho thanh sạch.
20 Đức Giê-hô-va dủ nghe lời cầu nguyện của
Ê-xê-chia và chữa lành cho dân sự.
21 Những người Y-sơ-ra-ên ở tại Giê-ru-sa-lem
giữ lễ bánh không men trong bảy ngày cách vui
vẻ; người Lê-vi và những thầy tế lễ ngày này
sang ngày kia, dùng nhạc khí hát mừng ngợi
khen Đức Giê-hô-va.
22 Ê-xê-chia nói an ủi lòng những người Lê-vi

thông sáng hiểu biết cuộc thờ phượng Đức Giê-
hô-va. Chúng ăn lễ trong bảy ngày, dâng những
của lễ thù ân, và cảm tạ Giê-hô-va Đức Chúa Trời
của tổ phụ mình.
23 Cả hội chúng bèn quyết định giữ lễ thêm bảy
ngày; rồi chúng vui vẻ giữ thêm bảy ngày nữa.
24 Vì Ê-xê-chia, vua Giu-đa, đã ban cho hội
chúng một ngàn con bò đực và bảy ngàn con
chiên; các quan trưởng cũng ban cho hội chúng
một ngàn con bò đực và mười ngàn con chiên lại
có nhiều thầy tế lễ dọn mình ra thanh sạch.
25 Cả hội chúng Giu-đa với những thầy tế lễ,
người Lê-vi, và hội chúng đến từ Y-sơ-ra-ên,
cùng những người ngoại bang, kẻ thì kiều ngụ
trong xứ Y-sơ-ra-ên, người thì kiều ngụ trong xứ
Giu-đa, thảy đều vui mừng.
26 Aáy vậy, ở Giê-ru-sa-lem có sự vui mừng cả
thể; vì từ đời Sa-lô-môn, con trai Đa-vít, vua Y-
sơ-ra-ên, tại thành Giê-ru-sa-lem chẳng có sự gì
như vậy.
27 Đoạn, những thầy tế lễ và người Lê-vi đứng
dậy chúc phước cho dân sự; tiếng của chúng
được nhậm, lời cầu nguyện chúng thấu đến nơi
ngự thánh của Đức Giê-hô-va trên các từng trời.

31

1 Khi các việc ấy đã xong, những người Y-sơ-
ra-ên có mặt tại đó đi ra các thành Giu-đa, đập
bể những trụ thờ, đánh đổ các thần A-sê-ra, phá
dỡ những nơi cao, và các bàn thờ trong khắp

đất Giu-đa, Bên-gia-min, Eùp-ra-im, và Ma-na-se, cho đến khi đã phá hủy hết thảy. Đoạn, hết thảy dân Y-sơ-ra-ên ai nấy đều trở về thành mình, về nơi sản nghiệp mình.

2 Ê-xê-chia lập lại các ban thứ của những thầy tế lễ và của người Lê-vi, tùy theo phần việc của mỗi người đặng dâng của lễ thiêu và của lễ thù ân, đặng phụng sự, cảm tạ, và hát ngợi khen Chúa tại nơi các cửa trại của Đức Giê-hô-va.

3 Người cũng định phần vua phải lấy trong tài sản mình đặng dùng làm của lễ thiêu về buổi sớm mai và buổi chiều, cùng dùng về những của lễ thiêu trong ngày sa-bát, ngày mồng một, và trong các ngày lễ trọng thể, y như đã chép trong luật pháp của Đức Giê-hô-va.

4 Người cũng truyền cho dân sự ở tại Giê-ru-sa-lem, phải cung cấp phần của những thầy tế lễ và người Lê-vi, hầu cho chúng chuyện lo gìn giữ luật pháp của Đức Giê-hô-va.

5 Khi chỉ dụ của vua mới truyền ra, thì dân Y-sơ-ra-ên đem đến rất nhiều sản vật đầu mùa về ngũ cốc, rượu, dầu, mật, và những thổ sản khác; chúng đem đến một phần mười của mọi vật thật rất nhiều.

6 Người Y-sơ-ra-ên và người Giu-đa ở trong các thành xứ Giu-đa, cũng đều đem đến nộp một phần mười về bò và chiên, cùng một phần mười về các vật đã biệt riêng ra thánh cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời của chúng, rồi để ra từng đống.

7 Tháng thứ ba, chúng khởi gom lại từng đống, và qua đến tháng bảy mới xong.

8 Khi Ê-xê-chia và các quan trưởng đến, thấy
các đống ấy, thì ngợi khen Đức Giê-hô-va, và
chúc phước cho dân Y-sơ-ra-ên của Ngài.
9 Ê-xê-chia hỏi thăm những thầy tế lễ và người
Lê-vi về tích những đống ấy.
10 A-xa-ria, thầy tế lễ cả về dòng Xa-đốc, thưa
lại cùng người mà rằng: Từ khi dân sự khởi đem
lễ vật vào trong đền Đức Giê-hô-va, thì chúng tôi
có ăn được đầy đủ, và còn dư lại nhiều; vì Đức
Giê-hô-va đã ban phước cho dân sự Ngài; còn số
nhiều này, ấy là phần dư lại.
11 Ê-xê-chia truyền dọn dẹp các phòng trong
đền Đức Giê-hô-va; người ta bèn dọn dẹp,
12 rồi đem vào cách ngay thẳng các lễ vật, thuế
một phần mười, và các vật thánh. Cô-na-nia,
người Lê-vi, cai quản những vật ấy, và Si-mê-i,
em người, làm phó;
13 còn Giê-hi-ên, A-xa-xia, Na-hát, A-sa-ên, Giê-
ri-mốt, Giô-sa-bát, Ê-li-ên, Gít-ma-kia, Ma-hát,
và Bê-na-gia, đều làm kẻ coi sóc dưới quyền Cô-
na-nia và Si-mê-i, em người, cứ theo lịnh của
vua Ê-xê-chia và A-xa-ria, là người cai trị đền
Đức Chúa Trời.
14 Cô-rê, con trai của Dim-na, người Lê-vi, là kẻ
giữ cửa phía đông, được đặt cai quản các lễ vật
lạc ý dâng cho Đức Chúa Trời, đặng phân phát
các lễ vật dâng cho Đức Giê-hô-va và những vật
rất thánh.
15 Dưới tay người có Ê-đen, Min-gia-min, Giê-
sua, Sê-ma-gia, A-ma-ria, và Sê-ca-nia, ở trong
các thành thầy tế lễ, đặng phân phát lễ vật ấy

cách công bình cho anh em mình, hoặc nhỏ hay
lớn, thao ban thứ của họ.
16 Ngoại trừ những nam đinh đã biên tên vào
gia phổ từ ba tuổi sắp lên, tức những kẻ theo
ban thứ mình mà vào đền Đức Giê-hô-va đặng
phụng sự trong chức mình, làm việc ngày nào
theo ngày nấy;
17 lại phân phát cho những thầy tế lễ đã theo
tông tộc mình mà ghi tên vào gia phổ, và cho
người Lê-vi từ hai mươi tuổi sắp lên, tùy theo
chức phận và ban thứ của họ;
18 cùng phân phát cho hết thảy con nhỏ của họ,
vợ họ, con trai và con gái họ, tức cả hội chúng
đã ghi tên vào gia phổ; vì chúng thành tín biệt
mình riêng ra đặng nên thánh.
19 Còn về con cháu A-rôn, tức là những thầy
tế lễ ở trong đồng ruộng, rải rác nơi địa hạt các
thành của họ, thì có đặt trong mỗi thành những
người gọi từng tên, đặng phân phát phần cho
hết thảy người nam trong những thầy tế lễ và
cho những kẻ trong vòng người Lê-vi đã ghi tên
vào gia phổ.
20 Trong khắp Giu-đa, Ê-xê-chia làm như vậy.
Người làm những điều lành, ngay thẳng và chân
thành, tại trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời
của người.
21 Trong các việc người làm, hoặc quản lý sự
phục dịch nơi đền của Đức Chúa Trời, hoặc theo
luật pháp hay là điều răn đặng tìm kiếm Đức
Chúa Trời của người, thì người hết lòng mà làm,
và được hanh thông.

32

1 Sau các việc này và sự thành tín này, thì San-
chê-ríp loán đến trong xứ Giu-đa, vây các thành
bền vững, có ý hãm lấy nó.
2 Khi Ê-xê-chia thấy San-chê-ríp đã đến, toan
hãm đánh Giê-ru-sa-lem,
3 thì người hội nghị với các quan trưởng và
những người mạnh dạn đặng ngăn nước suối ở
ngoài thành; họ bèn giúp đỡ người.
4 Dân sự nhóm lại đông, chận các suối và các
khe chảy giữa xứ, mà rằng: Làm gì để cho vua
A-si-ri đến, thấy có nước nhiều?
5 Người tự can đảm, xây đắp vách thành đã bị
hư lủng, xây nó lên đến tận tháp; rồi lại xây một
cái vách khác ở phía ngoài; người làm cho vững
chắc Mi-lô ở trong thành Đa-vít và chế nhiều cây
lao cùng khiên.
6 Người lập những quan tướng trên dân sự,
rồi hiệp lập chúng lại gần mình tại phố bên cửa
thành, nói động lòng chúng, mà rằng:
7 Khá vững lòng bền chí, chớ sợ, chớ kinh hãi
trước mặt vua A-si-ri và đám quân đông đảo
theo người; vì có một Đấng ở cùng chúng ta
thắng hơn kẻ ở với họ:
8 với người chỉ một cánh tay xác thịt; còn với
chúng ta có Giê-hô-va Đức Chúa Trời của chúng
ta đặng giúp đỡ và chiến tranh thế cho chúng ta.
Dân sự bèn nương cậy nơi lời của Ê-xê-chia, vua
Giu-đa.
9 Sau việc ấy, San-chê-ríp, vua A-si-ri, với cả
đạo binh của người hãy còn vây La-ki, có sai các

đầy tớ người đến Ê-xê-chia và dân Giu-đa ở tại
Giê-ru-sa-lem, mà nói rằng:
10 San-chê-ríp, vua A-si-ri, nói như vầy: Các
ngươi nương cậy điều gì, mà chịu ở vậy trong
thành Giê-ru-sa-lem như thế?
11 Ê-xê-chia nói rằng: Giê-hô-va Đức Chúa Trời
chúng ta sẽ giải cứu chúng ta khỏi tay vua A-si-
ri, ấy há chẳng phải người dỗ dành các ngươi
đặng phó các ngươi đói khát cho chết hay sao?
12 Chớ thì chẳng phải chính Ê-xê-chia này đã
cất những nơi cao và bàn thờ của Ngài, rồi biểu
dân Giu-đa và Giê-ru-sa-lem rằng: Các ngươi
khá thờ lạy trước một bàn thờ, và chỉ xông
hương tại trên đó mà thôi?
13 Các ngươi há chẳng biết điều ta và tổ phụ ta
đã làm cho các dân thiên hạ sao? Các thần của
những dân tộc thiên hạ, há giải cứu xứ chúng
nó được khỏi tay ta ư?
14 Nội trong các thần của những dân tộc mà
tổ phụ ta đã diệt hết đi, há có thần nào giải cứu
dân mình cho khỏi tay ta chăng? Dễ có một mình
Thần các ngươi giải cứu các ngươi được khỏi tay
ta chớ!
15 Vậy bây giờ, chớ để Ê-xê-chia phỉnh gạt,
khuyên dụ các ngươi như thế, và các ngươi chớ
tin người; vì chẳng có thần của dân nào nước
nào giải cứu dân mình được khỏi tay ta hay là
khỏi tay tổ phụ ta; huống chi Đức Chúa Trời các
ngươi giải cứu các ngươi khỏi tay ta!
16 Các đầy tớ người lại còn nói nghịch cùng
Giê-hô-va là Đức Chúa Trời thật, và nghịch cùng

Ê-xê-chia, là tôi tớ Ngài.
17 Người cũng viết thơ sỉ nhục Giê-hô-va Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, và nói phạm đến Ngài
mà rằng: Hễ thần của các dân tộc thiên hạ
chẳng giải cứu dân mình khỏi tay ta thế nào,
thì thần của Ê-xê-chia cũng chẳng giải cứu được
dân sự người khỏi tay ta thế ấy.
18 Chúng la lớn lên, nói bằng tiếng Giu-đa cho
dân Giê-ru-sa-lam ở trên vách thành, đặng làm
cho chúng sợ hoảng, để hãm lấy thành.
19 Chúng lại nói về Đức Chúa Trời của Giê-ru-
sa-lem, như thể các thần của dân thiên hạ đều
là công việc của tay người ta làm ra.
20 Vua Ê-xê-chia, và tiên tri Ê-sai, con trai A-
mốt, cầu nguyện về việc này, và kêu la thấu đến
trời.
21 Đức Giê-hô-va bèn sai một thiên sứ diệt
những người mạnh dạn, các quan trưởng và các
quan tướng ở trong trại quân của vua A-si-ri.
người trở về trong xứ mình, mặt hổ thẹn; và khi
người vào trong miễu thần mình, có những kẻ
bởi lòng người sanh ra đều lấy gươm giết người
tại đó.
22 Như vậy Đức Giê-hô-va cứu Ê-xê-chia và dân
cư thành Giê-ru-sa-lem khỏi tay San-chê-ríp, vua
A-si-ri, và khỏi tay mọi người khác, cùng phù hộ
cho chúng bốn bên.
23 Có nhiều người đem những lễ vật đến dâng
cho Đức Giê-hô-va tại Giê-ru-sa-lem, và những
vật quí báu cho Ê-xê-chia, vua Giu-đa; nên từ
khi ấy về sau, người được tôn cao trước mặt các

nước.
24 Trong lúc ấy, Ê-xê-chia bị đau hòng chết;
người cầu nguyện Đức Giê-hô-va, Đức Giê-hô-va
phán cùng người, và ban cho người một dấu lạ.
25 Nhưng Ê-xê-chia chẳng báo đáp lại ơn Chúa
mà người đã lãnh, vì lòng người tự cao; bèn có
cơn thạnh nộ của Chúa nổi lên cùng người, cùng
Giu-đa và Giê-ru-sa-lem.
26 Song Ê-xê-chia hạ sự tự cao trong lòng mình
xuống, người và dân cư Giê-ru-sa-lem cũng vậy,
nên trong đời Ê-xê-chia, cơn thạnh nộ của Đức
Giê-hô-va không giáng trên chúng.
27 Ê-xê-chia được rất giàu rất sang; người cất
những kho để trữ bạc, vàng, đá quí, thuốc thơm,
khiên, và các thứ khí giới tốt đẹp;
28 những lẫm đặng chứa ngũ cốc, rượu, và
dầu; những chuồng để nhốt các thứ thú vật, bầy
chiên, và bầy bò.
29 Người cũng xây những thành, có nhiều bầy
chiên và bò; vì Đức Chúa Trời ban cho người rất
nhiều của cải.
30 Aáy là Ê-xê-chia này lấp nguồn trên của
nước Ghi-hôn, và dẫn nó chảy ngầm dưới đất
qua phía tây của thành Đa-vít. Trong mọi việc
Ê-xê-chia được hanh thông.
31 Song khi sứ giả mà vua Ba-by-lôn sai đến
người đặng hỏi thăm dấu lạ đã xảy ra trong xứ,
thì Đức Chúa Trời tạm lìa bỏ người đặng thử
người, để cho biết mọi điều ở trong lòng người.
32 Các công việc khác của Ê-xê-chia, và những
việc thiện của người, đều chép trong sách dị

tượng của Ê-sai, đấng tiên tri, con trai của A-mốt, và trong sách các vua Giu-đa và Y-sơ-ra-ên.
33 Ê-xê-chia an giấc cùng tổ phụ mình, người
ta chôn người trong lăng tẩm cao của con cháu
Đa-vít; cả Giu-đa và Giê-ru-sa-lem đều tôn kính
người lúc người thác; Ma-na-se, con trai người,
cai trị thế cho người.

33

1 Ma-na-se được mười hai tuổi khi người lên
làm vua, và người cai trị năm mươi lăm năm tại
Giê-ru-sa-lem.
2 Người làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va,
theo những sự gớm ghiếc của các dân tộc mà
Đức Giê-hô-va đã đuổi khỏi trước mặt dân Y-sơ-
ra-ên.
3 Người cất lại các nơi cao mà Ê-xê-chia, cha
người, đã phá dỡ, dựng lên những bàn thờ cho
Ba-anh, làm các tượng A-sê-ra, thờ lạy cả cơ binh
trên trời, và hầu việc chúng nó.
4 Người xây những bàn thờ tại trong đền Đức
Giê-hô-va, là về nơi ấy mà Đức Giê-hô-va đã
phán rằng: Danh ta sẽ ngự nơi Giê-ru-sa-lem
đời đời.
5 Người cũng lập những bàn thờ cho các cơ
binh trên trời, tại trong hai hành lang của đến
Đức Giê-hô-va,
6 và đưa con cái mình qua lửa, tại trong trũng
con Hi-nôm; người xem bói; ếm chú, dùng pháp
thuật, ham theo những kẻ cầu vong và thầy phù
thủy: người làm điều ác thái quá tại trước mặt
Đức Giê-hô-va đặng chọc giận Ngài.

7 Người đặt hình tượng chạm mà mình đã làm
trong đền của Đức Chúa Trời, là về đền ấy mà
Đức Chúa Trời có phán với Đa-vít và Sa-lô-môn,
con trai người, rằng: Trong đền này và tại Giê-
ru-sa-lem, thành ta đã chọn trong các chi phái
Y-sơ-ra-ên, ta sẽ đặt danh ta ở đời đời;
8 nếu Y-sơ-ra-ên gìn giữ làm theo các luật
pháp, điều răn, và mạng lịnh, mà ta đã cậy Môi-
se phán dạy chúng nó, thì ta sẽ chẳng cất chân
của chúng nó khỏi đất ta đã ban cho tổ phụ
chúng nó.
9 Ma-na-se quyến dụ Giu-đa và dân sự Giê-ru-
sa-lem, đến đỗi chúng làm điều ác hơn các dân
tộc mà Đức Giê-hô-va đã hủy diệt khỏi trước mặt
dân Y-sơ-ra-ên.
10 Đức Giê-hô-va phán bảo Ma-na-se và dân sự
người; song chúng không chủ ý đến.
11 Vì cớ ấy, Đức Giê-hô-va khiến các quan
tướng đạo binh của vua A-si-ri đến hãm đánh
chúng; các quan ấy bắt đóng cùm Ma-na-se,
xiềng người lại, rồi dẫn về Ba-by-lôn.
12 Khi người bị hoạn nạn, bèn cầu khẩn Giê-hô-
va Đức Chúa Trời của người và hạ mình xuống
lắm trước mặt Đức Chúa Trời của tổ phụ người.
13 Ma-na-se cầu nguyện cùng Ngài; Ngài nhậm
lời người, dủ nghe lời nài xin của người, dẫn
người về Giê-ru-sa-lem trong nước người; khi ấy
Ma-na-se nhìn biết Giê-hô-va là Đức Chúa Trời.
14 Sau việc ấy, người xây vách ngoài thành Đa-
vít, về phía tây Ghi-hôn trong trũng, đến lối vào
cửa cá, và chung quanh Ô-phên, xây nó rất cao

rồi người đặt những quan tướng trong các thành
bền vững xứ Giu-đa.
15 Người cất khỏi đền Đức Giê-hô-va những
thần ngoại bang, hình tượng, và bàn thờ mà
người đã xây trên núi của đền Đức Giê-hô-va và
tại Giê-ru-sa-lem, rồi quăng nó ra ngoài thành.
16 Đoạn, người sửa sang bàn thờ của Đức Giê-
hô-va, dâng của lễ bình an và của lễ thù ân tại
đó; người truyền dạy dân Giu-đa phục sự Giê-
hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên.
17 Dầu vậy, dân sự còn tế lễ trên các nơi cao,
song chỉ tế lễ cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời của
mình mà thôi.
18 Các công việc khác của Ma-na-se, lời người
cầu nguyện cùng Đức Chúa Trời người, và các
lời của đấng tiên kiến nhân danh Giê-hô-va Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên mà phán với người,
đều đã chép trong sách các vua Y-sơ-ra-ên.
19 Bài cầu nguyện người, và làm sao Đức Chúa
Trời nhậm lời người, các tội lỗi, và gian ác người
đã phạm, những chỗ người lập nơi cao, dựng
lên thần A-sê-ra và tượng chạm, trước khi người
chưa hạ mình xuống, kìa, thảy đều chép trong
truyện Hô-xai.
20 Ma-na-xe an giấc cùng tổ phụ mình, được
chôn trong cung điện người; A-môn con trai
người, cai trị thế cho người.
21 A-môn được hai mươi hai tuổi khi người lên
ngôi làm vua; người cai trị hai năm tại Giê-ru-
sa-lem.
22 Người làm điều ác tại trước mặt Đức Giê-hô-
va y như Ma-na-se, cha người, đã làm, cúng tế

cho các tượng chạm mà Ma-na-se, cha người, đã
làm, và hầu việc chúng nó.
23 Người không hạ mình xuống trước mặt
Đức Giê-hô-va như Ma-na-se, cha người, đã làm;
nhưng người càng thêm phạm tội.
24 Các đầy tớ người mưu phản, giết người tại
trong cung điện người.
25 Còn dân sự của xứ lại giết các kẻ đã mưu
phản giết vua A-môn; rồi lập Giô-si-a, con trai
người, làm vua thế cho người.

34

1 Giô-si-a được tám tuổi khi người lên ngôi làm
vua, và cai trị ba mươi mốt năm tại Giê-ru-sa-
lem.
2 Người làm điều thiện trước mặt Đức Giê-
hô-va, và đi theo con đường của Đa-vít, tổ phụ
người, không xây về bên hữu hay là bên tả.
3 Năm thứ tám đời người trị vì, khi người hãy
còn trẻ tuổi, thì người khởi tìm kiếm Đức Chúa
Trời của Đa-vít, tổ phụ người; năm thứ mười
hai, người khởi dọn sạch Giu-đa và Giê-ru-sa-
lem, trừ bỏ những nơi cao, thần A-sê-ra, tượng
chạm và tượng đúc.
4 Trước mặt vua, người ta phá dỡ các bàn thờ
Ba-anh, đánh đổ những trụ thờ mặt trời ở trên
cao bàn thờ ấy; còn thần A-sê-ra, tượng chạm và
tượng đúc, thì bẻ gãy, nghiền nát nó ra, rồi rải
trên mồ mả của những kẻ đã cúng tế nó.
5 Người cũng thiêu hài cốt của những thầy tế lễ
tại trên bàn thờ các thần ấy, và dọn sạch Giu-đa
và Giê-ru-sa-lem.

6 Trong các thành của Ma-na-se, của Eùp-ra-
im, và của Si-mê-ôn, cho đến Nép-ta-li khắp
chung quanh các nơi đổ nát,
7 người phá dỡ các bàn thờ và nghiền nát ra
bụi những thần A-sê-ra, tượng chạm và tượng
đúc, đánh đổ các trụ thờ mặt trời ở trong khắp
xứ Y-sơ-ra-ên; rồi người trở về Giê-ru-sa-lem.
8 Năm thứ mười tám đời người trị vì, sau khi
đã dọn sạch xứ và đền thờ rồi, thì người sai
Sa-phan, con trai A-sa-lia, Ma-a-xê-gia, quan cai
thành, và Giô-a, con trai Giô-a-cha, quan thái sử,
đặng sửa sang đền của Giê-hô-va Đức Chúa Trời
người.
9 Các người ấy đi đến cùng Hinh-kia, thầy tế lễ
thượng phẩm, giao cho người tiền bạc đã đem
vào đền Đức Chúa Trời, tức tiền bạc mà người
Lê-vi, kẻ giữ cửa, đã nhận nơi tay người Ma-na-
se, người Eùp-ra-im, và nơi những kẻ còn sót lại
trong Y-sơ-ra-ên, cùng nhận nơi cả Giu-đa, Bên-
gia-min và những dân cư thành Giê-ru-sa-lem.
10 Chúng giao bạc ấy nơi tay những người coi
sóc công việc của đền Đức Giê-hô-va; họ phát
cho các thợ đặng tu bổ, sửa sang đền thờ:
11 tức giao cho thợ mộc, thợ xây đặng mua đá
đẽo, cây gỗ để ráp nối, và làm sườn cho các nhà
thuộc về đền mà các vua Giu-đa đã phá hủy.
12 Các thợ ấy đều làm công việc cách thành
tâm. Kẻ quản đốc các thợ ấy là Gia-hát và Ô-ba-
đia, hai người Lê-vi thuộc về dòng Mê-ra-ri; Xa-
cha-ri và Mê-su-lam về dòng Kê-hát, cùng mấy
người Lê-vi khác, đánh nhạc khí giỏi.

13 Chúng cũng quản đốc kẻ khiêng gánh, và
coi sóc những người làm đủ mọi thứ công việc;
còn những ký lục, quan cai và kẻ canh cửa đều
là người Lê-vi.
14 Khi người ta đem bạc đã đem vào đền Đức
Giê-hô-va ra, thì Hinh-kia, thầy tế lễ, tìm được
cuốn sách luật pháp của Đức Giê-hô-va truyền
lại bởi Môi-se.
15 Hinh-kia cất tiếng lên nói với thơ ký Sa-phan
rằng: Ta có tìm được cuốn sách luật pháp ở
trong đền của Đức Giê-hô-va. Rồi Hinh-kia giao
sách ấy cho Sa-phan.
16 Sa-phan đem sách đó cho vua; rồi người
cũng tâu với vua rằng: Mọi việc giao nơi tay
các tôi tớ vua thì họ đang làm.
17 Chúng đã lấy bạc tìm được trong đền Đức
Giê-hô-va ra, và đã giao nơi tay các đốc công và
những người làm công việc.
18 Thơ ký Sa-phan lại tâu với vua rằng: Thầy
tế lễ Hinh-kia có trao cho tôi một cuốn sách. Sa-
phan bèn đọc tại trước mặt vua.
19 Xảy khi vua nghe các lời luật pháp rồi, thì
xé áo mình.
20 Vua truyền lịnh cho Hinh-kia, A-hi-cam, con
trai của Sa-phan, Aùp-đôn, con trai của Mi-ca,
Sa-phan, thơ ký, và A-sa-gia, quan cận thần vua,
mà rằng:
21 Hãy vì ta, vì các người Y-sơ-ra-ên và vì người
Giu-đa còn sót lại, mà đi cầu vấn Đức Giê-hô-va
về các lời phán của sách này đã tìm lại được vì
cơn giận của Đức Giê-hô-va đã giáng trên chúng

ta thật lớn thay, bởi các tổ phụ ta không gìn giữ
lời phán của Đức Giê-hô-va, và chẳng làm theo
các điều đã chép trong sách này.
22 Hinh-kia và các kẻ vua sai đi đến Hun-đa,
nữ tiên tri, vợ của Sa-lum, là người giữ áo lễ, con
trai của Tô-cát, cháu Hát-ra; bà ở tại Giê-ru-sa-
lem trong quận thứ nhì; chúng nói với bà theo
các lời vua đã phán.
23 Bà bèn nói với chúng rằng: Giê-hô-va Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên phán như vầy: Hãy nói
cùng người đã sai các ngươi đến cùng ta rằng:
24 Đức Giê-hô-va phán như vầy: nầy ta sẽ
khiến các tai vạ giáng trên chỗ này và trên dân
ở chỗ này, tức là các sự rủa sả chép trong sách
mà người ta đã đọc trước mặt vua Giu-đa.
25 Bởi vì chúng đã lìa bỏ ta, xông hương cho
các tà thần, lấy các công việc tay chúng nó làm
mà chọc giận ta; nên cơn thạnh nộ ta sẽ đổ ra
trên chỗ này, không hề nguôi.
26 Còn vua Giu-đa đã sai các ngươi đi cầu vấn
Đức Giê-hô-va, các ngươi hãy nói cho người như
vầy: Về các lời ngươi đã nghe, Giê-hô-va Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên có phán như vầy:
27 Khi ngươi nghe lời ta phán nghịch cùng chỗ
này, và nghịch cùng dân cư nó, thì ngươi có lòng
mềm mại, hạ mình xuống trước mặt ta, xé áo
ngươi, và khóc lóc tại trước mặt ta; bởi vậy cho
nên ta cũng có nghe ngươi.
28 Kìa, ta sẽ khiến ngươi về cùng tổ phụ ngươi,
ngươi sẽ được chôn bình an, và mắt ngươi sẽ
chẳng thấy các tai vạ ta toan giáng xuống trên

chốn này cùng trên dân cư nó. Chúng bèn tâu
lại cho vua những lời ấy.
29 Vua bèn sai người nhóm các trưởng lão Giu-
đa và Giê-ru-sa-lem.
30 Đoạn, vua đi lên đền Đức Giê-hô-va, có hết
thảy người Giu-đa, dân cư Giê-ru-sa-lem, những
thầy tế lễ, người Lê-vi, và cả dân sự, từ nhỏ đến
lớn, đều đi theo người; người đọc cho chúng
nghe các lời của sách giao ước đã tìm được trong
đền của Đức Giê-hô-va,
31 Vua đứng tại chỗ mình, lập giao ước trước
mặt Đức Giê-hô-va, hứa đi theo Đức Giê-hô-va,
hết lòng hết ý gìn giữ các điều răn, chứng cớ, và
luật lệ của Ngài, đặng làm trọn lời giao ước đã
chép trong sách ấy.
32 Người cũng khiến những người ở Giê-ru-sa-
lem và Bên-gia-min ưng theo giao ước ấy. Vậy,
dân cư Giê-ru-sa-lem đều làm theo giao ước của
Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Trời của tổ phụ họ.
33 Giô-si-a cất hết thảy sự gớm ghiếc khỏi các
xứ thuộc về dân Y-sơ-ra-ên, và buộc hết thảy
những người ở xứ Y-sơ-ra-ên phải phục sự Giê-
hô-va Đức Chúa Trời của họ. Trọn đời Giô-si-a,
chúng hằng theo Giê-hô-va Đức Chúa Trời của
tổ phụ họ, chẳng lìa bỏ Ngài.

35

1 Giô-si-a giữ lễ Vượt qua cho Đức Giê-hô-va
tại Giê-ru-sa-lem ngày mười bốn tháng giêng,
họ giết con sinh về lễ Vượt qua.

2 Người cắt những thầy tế lễ giữ chức phận
mình, và khuyên giục chúng về việc của đền
Đức Giê-hô-va.
3 Người phán cùng những người Lê-vi vẫn dạy
dỗ cả Y-sơ-ra-ên, và đã biệt mình riêng ra thánh
cho Đức Giê-hô-va, mà rằng: Hãy để hòm thánh
tại trong đền mà Sa-lô-môn, con trai của Đa-vít,
vua Y-sơ-ra-ên, đã xây cất; các ngươi không cần
còn khiêng hòm ấy trên vai. Bây giờ, hãy phục
sự Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các ngươi và
giúp việc cho Y-sơ-ra-ên là dân sự của Ngài;
4 các ngươi hãy tùy tông tộc và ban thứ các
ngươi, mà dọn mình cho sẵn, chiếu theo lệ luật
mà Đa-vít, vua Y-sơ-ra-ên, và Sa-lô-môn, con trai
người, đã chép.
5 Đoạn hãy đứng trong nơi thánh, theo thứ tự
tông tộc của anh em các ngươi, là dân Y-sơ-ra-
ên, và theo thứ tự tông tộc của người Lê-vi.
6 Các ngươi hãy giết con sinh về lễ Vượt qua,
biệt mình riêng ra thánh và sắm sửa lễ Vượt qua
thế cho anh em các ngươi, để làm y như lời của
Đức Giê-hô-va cậy Môi-se phán.
7 Giô-si-a ban cho dân sự những súc vật nhỏ,
số là ba vạn chiên con và dê con, cùng ba ngàn
con bò đực, dùng trọn về lễ Vượt qua cho các
người có mặt tại đó; các thú đó đều bắt nơi sản
vật của vua.
8 Các quan trưởng cũng đều đành lòng ban
súc vật cho dân sự, cấp cho thầy tế lễ và người
Lê-vi. Hinh-kia, Xa-cha-ri, và Giê-hi-ên, là các
người quản đốc đền Đức Chúa Trời, cấp cho

những thầy tế lễ, hai ngàn sáu trăm con chiên,
và ba trăm con bò để dùng về lễ Vượt qua.
9 Cô-na-nia, Sê-ma-gia, Na-tha-na-ên, và các
anh em người, Ha-sa-bia, Giê-i-ên, và Giô-xa-bát,
là các quan trưởng của người Lê-vi, đều cấp cho
người Lê-vi năm ngàn con chiên, và năm trăm
con bò để dùng về lễ Vượt qua.
10 Vậy, việc tế lễ đã sắp đặt rồi, những thầy tế
lễ đều đứng tại chỗ mình, và người lê-vi cứ theo
ban thứ mình, y theo mạng lịnh của vua.
11 Người Lê-vi giết con sinh về lễ Vượt qua, và
những thầy tế lễ nhận lấy huyết nơi tay chúng
mà rảy nó ra; còn người Lê-vi thì lột da con sinh.
12 Chúng để những của lễ thiêu riêng ra, đặng
phân phát cho dân sự, theo thứ tự tông tộc của
họ, để dâng cho Đức Giê-hô-va, tùy theo điều đã
chép trong sách của Môi-se; họ cũng làm như
vậy về các con bò đực.
13 Chúng theo lệ định, mà quay thịt con sinh về
lễ Vượt qua; còn những vật thánh thì nấu trong
cái nồi, cái vạc, và cái chảo, rồi hối hả đem phân
phát cho cả dân sự.
14 Kế sau, chúng lo sắm sửa vật dùng cho mình
và cho những thầy tế lễ; vì những thầy tế lễ, là
con cháu A-rôn, đều mắc việc dâng của lễ thiêu
và mỡ cho đến chiều tối; vì vậy người Lê-vi sắm
sửa vật dùng cho mình và cho những thầy tế lễ,
là con cháu của A-rôn.
15 Những người ca hát, là con cháu của A-sáp,
đều ở tại chỗ mình, tùy theo lệ của Đa-vít, A-sáp,
Hê-man, và Giê-đu-thun, đấng tiên kiến của vua,

đã định; các người canh cửa đều ở tại mỗi cửa,
không cần rời khỏi việc mình, vì anh em của họ,
là người Lê-vi, sắm sửa vật dùng cho họ.
16 Nội ngày đó, các cuộc thờ phượng Đức Giê-
hô-va đã sắp đặt rồi, để giữ lễ Vượt qua, và dâng
những của lễ thiêu trên bàn thờ của Đức Giê-hô-
va, tùy theo mạng lịnh của vua Giô-si-a.
17 Những người Y-sơ-ra-ên có mặt tại đó, đều
giữ lễ Vượt qua trong lúc ấy, và giữ lễ bánh
không men trong bảy ngày.
18 Từ đời tiên tri Sa-mu-ên, trong Y-sơ-ra-ên,
người ta không có giữ lễ Vượt qua giống như
vậy; cũng chẳng có vua nào trong các vua Y-
sơ-ra-ên giữ lễ Vượt qua giống như lễ Vượt qua
mà Giô-si-a với những thầy tế lễ, người Lê-vi, cả
dân Giu-đa, và Y-sơ-ra-ên có mặt tại đó, và dân
cư thành Giê-ru-sa-lem, đã giữ.
19 Người ta giữ lễ Vượt qua này nhằm năm thứ
mười tám đời Giô-si-a trị vì.
20 Sau các việc ấy, khi Giô-si-a đã sửa sang đền
thờ rồi, thì Nê-cô, vua Ê-díp-tô, đi lên hãm đánh
Cạt-kê-mít, trên bờ sông Ơ-phơ-rát; Giô-si-a kéo
ra đón người.
21 Nê-cô sai sứ đến nói với người rằng: Hỡi vua
Giu-đa, ta với ngươi có điều gì chăng? Ngày nay
ta chẳng đến đặng hãm đánh ngươi đâu, nhưng
ta ra đánh nhà thù nghịch nước ta; Đức Chúa
Trời đã phán biểu ta khá vội vàng; vậy, hãy thôi,
chớ chống cự Đức Chúa Trời, là Đấng ở cùng ta,
e Ngài hủy diệt ngươi chăng.
22 Dầu vậy, Giô-si-a chẳng khứng thối lại,

chẳng chịu nghe lời Đức Chúa Trời cậy Nê-cô
mà phán ra; nhưng lại ăn mặc giả dạng đặng
đối địch cùng người bèn đến đánh giặc tại trũng
Mê-ghi-đô.
23 Các lính cầm cung bắn nhằm vua Giô-si-a;
vua nói với đầy tớ mình rằng: hãy đem ta khỏi
đây; vì ta bị thương nặng.
24 Các đầy tớ người đem người khỏi xe, để
người trong một cái xe thứ nhì mà người có sẵn,
rồi đem người về Giê-ru-sa-lem. Người thác,
được chôn tại trong mồ mả của tổ phụ người. Cả
Giu-đa và Giê-ru-sa-lem đều thương khóc người.
25 Giê-rê-mi đặt bài ai ca về Giô-si-a; lại các
kẻ ca xướng, nam và nữ, hãy còn hát về Giô-si-
a trong bài ai ca của mình cho đến ngày nay;
người ta lập điều đó như một thường lệ trong Y-
sơ-ra-ên; kìa, các chuyện ấy đã chép trong sách
ai ca.
26 Các công việc khác của Giô-si-a, những việc
thiện người làm cứ theo điều đã chép trong sách
luật pháp của Đức Giê-hô-va
27 và các sự người, từ đầu đến cuối, kìa, đã ghi
chép trong sách các vua Y-sơ-ra-ên và Giu-đa.

36

1 Dân sự của xứ bèn lập Giô-a-cha, con trai
Giô-si-a, làm vua thay vì cha người tại Giê-ru-
sa-lem.
2 Giô-a-cha được hai mươi ba tuổi khi lên ngôi
làm vua, và cai trị ba tháng tại Giê-ru-sa-lem.

3 Vua Ê-díp-tô truất ngôi người tại Giê-ru-sa-
lem, và bắt vạ xứ một trăm ta lâng bạc và một
ta lâng vàng.
4 Đoạn, vua Ê-díp-tô lập Ê-li-a-kim, em Giô-a-
cha, làm vua của Giu-đa và Giê-ru-sa-lem, và đổi
tên người ra là Giê-hô-gia-kim. Nê-cô bắt Giô-a-
cha, anh của Giê-hô-gia-kim, đem người về xứ
Ê-díp-tô.
5 Giê-hô-gia-kim được hai mươi lăm tuổi khi
người lên ngôi làm vua; người cai trị mười một
năm tại Giê-ru-sa-lem, và làm điều ác trước mặt
Giê-hô-va Đức Chúa Trời của người.
6 Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đi lên hãm
đánh người, xiềng người lại, và dẫn người qua
Ba-by-lôn.
7 Nê-bu-cát-nết-sa cũng đoạt lấy đem về Ba-
by-lôn những khí dụng của đền Đức Giê-hô-va,
rồi để vào trong miễu người tại Ba-by-lôn.
8 Các công việc khác của Giê-hô-gia-kim
những sự gớm ghiếc người đã làm, và sự đã
tìm được trong lòng người, thảy đều chép trong
sách các vua Y-sơ-ra-ên và Giu-đa. Giê-hô-gia-
kin, con trai người, cai trị thế cho người.
9 Giê-hô-gia-kin được mười tám tuổi khi người
lên ngôi làm vua, và cai trị ba tháng mười ngày
tại Giê-ru-sa-lem. Người làm điều ác tại trước
mặt Đức Giê-hô-va.
10 Sang đầu năm, vua Nê-bu-cát-nết-sa sai bắt
người dẫn về Ba-by-lôn, cùng đoạt lấy đem về
các vật tốt đẹp của đền Đức Giê-hô-va, rồi lập
Sê-đê-kia, em người, làm vua Giu-đa và Giê-ru-

sa-lem.
11 Sê-đê-kia được hai mươi mốt tuổi, khi người
lên ngôi làm vua, và cai trị mười một năm tại
Giê-ru-sa-lem.
12 Người làm điều ác trước mặt Giê-hô-va Đức
Chúa Trời của người, không hạ mình xuống
trước mặt Giê-rê-mi, là đấng tiên tri vâng mạng
Đức Giê-hô-va mà khuyên bảo người.
13 Người cũng dấy lên nghịch cùng vua Nê-bu-
cát-nết-sa, là vua đã buộc người chỉ Đức Chúa
Trời mà thề; song người lại cứng cổ rắn lòng,
không khứng trở về cùng Giê-hô-va Đức Chúa
Trời của Y-sơ-ra-ên.
14 Những thầy tế lễ cả và dân sự đều theo
những sự gớm ghiếc của các dân ngoại bang mà
phạm tội lỗi nhiều quá đỗi; làm cho ô uế đền của
Đức Giê-hô-va mà Ngài đã biệt riêng ra thánh tại
Giê-ru-sa-lem.
15 Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng,
vì có lòng thương xót dân sự và đền của Ngài;
nên hằng sai sứ giả đến cùng chúng;
16 nhưng chúng nhạo báng sứ giả của Đức
Chúa Trời, khinh bỉ các lời phán Ngài, cười nhạo
những tiên tri của Ngài, cho đến đỗi cơn thạnh
nộ của Đức Giê-hô-va nổi lên cùng dân sự Ngài,
chẳng còn phương chữa được.
17 Vì vậy, Đức Chúa Trời khiến vua dân Canh-
đê lên hãm đánh chúng, người dùng gươm giết
những trai trẻ của chúng tại đền thánh họ;
người chẳng thương xót đến, hoặc trai trẻ, nữ
đồng trinh, già cả, hay là kẻ đầu bạc: Ngài phó
hết thảy vào tay của vua Canh-đê.

18 Các khí dụng nhỏ và lớn của đền Đức Chúa
Trời, các bửu vật của đền Đức Giê-hô-va, các
bửu vật của vua và của các quan trưởng vua, cả
thảy đều bị đem qua Ba-by-lôn.
19 Chúng đốt đền Đức Chúa Trời, đánh đổ vách
thành Giê-ru-sa-lem, lấy lửa đốt các cung điện,
và phá hủy các khí dụng tốt đẹp của nó.
20 Phàm ai thoát khỏi gươm, thì người bắt đem
qua Ba-by-lôn; chúng làm tôi mọi cho người và
cho con trai người cho đến đời nước Phe-rơ-sơ
hưng khởi;
21 để cho ứng nghiệm lời của Đức Giê-hô-va đã
cậy miệng Giê-rê-mi mà phán ra, tức cho đến khi
xứ được hưởng các năm sa-bát của nó; vì trọn
lúc xứ bị bỏ hoang, thì dường như giữ sa-bát,
cho đến khi mãn hạn bảy mươi năm.
22 Năm thứ nhất đời Si-ru, vua Phe-rơ-sơ trị
vì, Đức Giê-hô-va muốn làm cho ứng nghiệm lời
Ngài đã cậy miệng Giê-rê-mi mà phán ra, bèn
cảm động lòng Si-ru, vua Phe-rơ-sơ, rao truyền
trong khắp nước mình, và cũng ra chiếu chỉ, mà
rằng:
23 Si-ru, vua Phe-rơ-sơ, nói như vầy: Giê-hô-
va Đức Chúa Trời đã ban cho ta các nước thế
gian, và biểu ta xây cất cho Ngài một cái đền
ở tại Giê-ru-sa-lem trong xứ Giu-đa. Trong các
ngươi, phàm ai thuộc về dân sự Ngài, hãy trở lên
Giê-ru-sa-lem; nguyện Giê-hô-va Đức Chúa Trời
của người ấy ở cùng người!

Kinh Thánh
The Holy Bible in the Vietnamese language (1923)

Public Domain

Language: Tiếng Việt (Vietnamese)

Translation by: William Cadman (1883-1948)

Contributor: Christian and Missionary Alliance

This free Bible is provided to you courtesy of eBible.org.

NT first published 1923, OT first published 1925. The New Testament permanently and irrevocably entered the Public Domain on January 1, 2019 due to copyright expiration. The Old Testament entered the Public Domain on January 1, 2021. It was probably already in the Public Domain due to failure to comply with formalities earlier.

2022-06-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 13 Dec 2023
b0911a70-1760-5840-8eb8-b0fba74ed77e